

EJDERHA AVCILARI OKULU
KÖTÜ CADININ LANETİ
KATE McMULLAN

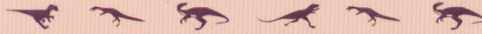
6

25 milyon çocuk
bu diziyi okuyor.

Bir gün yolunuz Kara Orman'a düşerse sakın korkmayın! Ormanın derinliklerinden gelen çığlıklar şaşırtmasın sizi. Tuhaf yaratıklar, deli keşişler, konuşan hayvanlar... Aniden karşınıza çıkıp ağzından ateş saçan ejderhalar... Küçük ejderha avcıları paslı kılıçları ve kırık mızraklarıyla her zaman yanınızdalar. Çocuklar ejderha avcısı olabilirler mi?.. Ejderhalar bu kadar sevimli olurlarsa neden olmasınlar?.. Üstelik onlar Ejderha Avcıları Okulu (EAO) öğrencileri!

Kötü cadının ününü zaten duymayan yoktu. Muhteşem şövalye Sör Lancelot'u tutsak aldığı kulaktan kulağa yayılmıştı. Wiglaf ve arkadaşlarından başka kimse şövalyeyi kurtarmak için o korkunç şatoya gitmeye cesaret edememişti. Şato hakkındaki söylentiler en az cadının kiler kadar ürkütücüydü. Acaba şatoya girmenin daha kolay bir yolu var mıydı?

DİZİNİN DİĞER KİTAPLARI

1. Okulda İlk Gün Sürprizi
2. Anne Ejderhanın İntikamı
3. Kıyamet Mağarası
4. Evlenmek İsteyen Prenses
5. Muhteşem Şövalyenin Sırrı
6. Kötü Cadının Laneti
7. Beyin Gücü Turnuvası
8. Dünyanın Sonu mu Geldi?
9. Ejderha Eğitimcinin 97 Yolu
10. Kim Korkar Okuldan
11. Sakar Büyücü İşbaşında
12. Okulda Ejderha Bastı!
13. Bir Ejderha Avcısı
14. Kara Ormanın Sırrı
15. Ejderhaların Başlı Düşmanı
16. Dünyanın En Yaşlı Ejderhası
17. Ejder Ateşi
18. Asla Bir Trol'e Güvenme
19. Esrareniz Dev

www.beyazbalina.com.tr

ISBN: 978-975-999-020-0

9 789759 9990

KATE MCMULLAN

1947 yılında, Amerika'nın Missouri eyaletinde doğdu. Okumayı söker sökmez halk kütüphanesindeki kitapları okumaya başladı. Tulsa ve Ohio eyalet üniversitelerinde öğrenim gördükten sonra ilkökul öğretmen i oldu. 1976'da New York'taki bir yayınevinin dil sanatları ve görsel-işitsel malzemeler editörlüğünü yapmaya başladı. Bir sene sonra da ilk çocuk kitabını yayımladı. O zamandan bu yana da çocuklar için 50'nin üzerinde kitap yazdı. Kate McMullan'ın kitapları başta Almanca ve Fransızca olmak üzere birçok dile çevrildi. Çizer olan eş iyle birlikte birçok kitaba imza attılar. *Ejderha Avcıları Okulu* (Dragon Slayers' Academy) dizisiyle *The New York Times* ve *Parenting*'in seçtiği "Yılın En İyi On Kitabı" arasında yer aldı. Acemi ejderha avcılarının maceralarını anlattığı bu dizisiyle çocukların en sevdiği yazarlar arasına girdi. Milyonlarca çocuk tarafından sevilerek okunuyor.

Kocas ı, kızı ve iki kedisiyle New York'ta yaşayan yazar, şehirdeki çeşitli okullarda çocuklara yazarlık dersi vermektedir.

2. baskı - Beyaz Balina Yayınları, 2007

EJDERHA AVCILARI OKULU Kötü Cadının Laneti

KATE MCMULLAN

ISBN 978-975-999-026-8

© 2006, Kate McMullan - Bill Basso

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Murat Batmankaya

Editör: Necati Balbay

İngilizce aslından çeviren: Selim Yeniçeri

Resimleyen: Bill Basso

Kapak tasarımı: Şükrü Karakoç

Sayfa tasarımı: Kâmuran Ok

Baskı: Oktay Matbaacılık, İstanbul (Tel: 0212-483 36 66)

Cilt: Umut Matbaacılık, İstanbul (Tel: 0212-637 04 11)

Beyaz Balina Yayınları

Telsiz Mah. 85. Sokak Altay Apt. No: 100 Zeytinburnu/İstanbul

Tel: +90 212 546 86 32

info@beyazbalina.com.tr

Genel Dağıtım: Yelpaze Dağıtım

Telsiz Mah. 85. Sokak Altay Apt. No: 100 Zeytinburnu/İstanbul

Tel: +90 212 546 86 39 - 546 86 46 • Faks: +90 212 546 86 64 - 546 86 65

info@yelpaze.com.tr

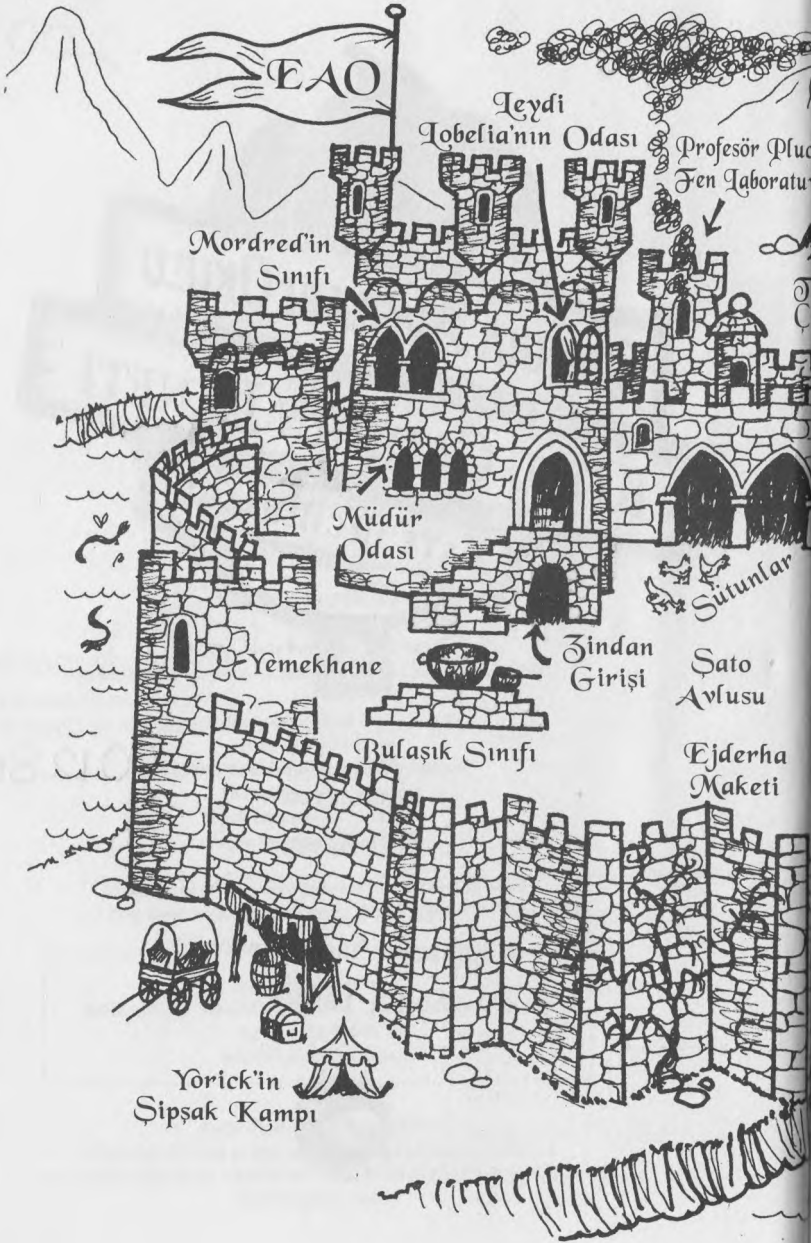

Resimleyen:
Bill Basso

İngilizce aslından çeviren:
Selim Yeniçeri

Ejderha Avcıları Okulu Kampüsü

Doğu
Kulesi

Başparmak Köyü

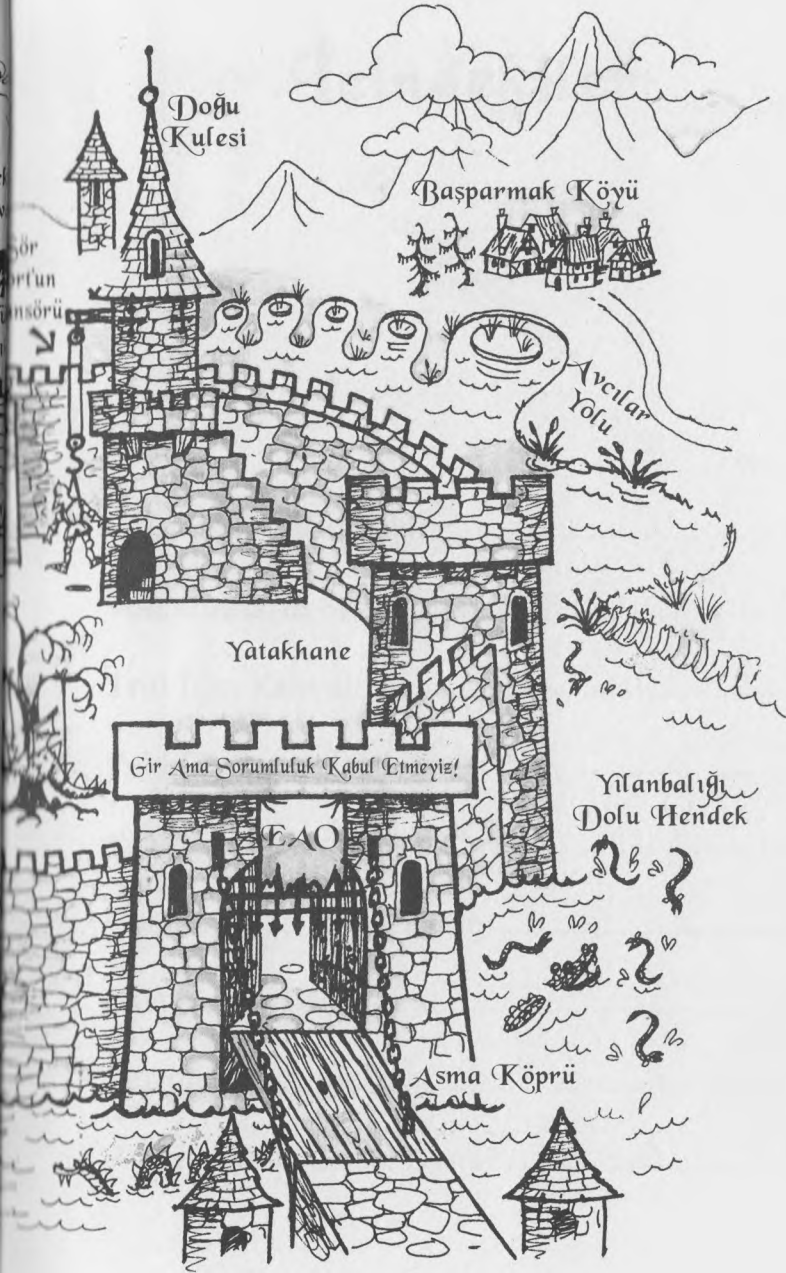
Avcılar
Yolu

Yatakhane

Gir Ama Sorumluluk Kabul Etmeyiz!

Yılanbalığı
Dolu Hendek

Asma Köprü

100 Jahre Kaiserliche Technische Hochschule Karlsruhe

İçindekiler

Yola Çıkış Hazırlıkları	9
Yolculukların Sürprizleri Vardır	15
Trol İçin Kahvaltı	30
Peki Sör Lancelot Nerede?.....	36
Kralın Sarayında	51
Ormanın Derinliklerinde	60
Parti Şanslı Başlıyor	69
Partideki Sürpriz	78
Ayna! Ayna! Güzel Ayna!	90

Handwritten Title

1. The first part of the document
2. describes the general situation
3. and the main objectives
4. of the project.
5. The second part
6. contains the detailed
7. description of the
8. work to be done.
9. The third part
10. discusses the
11. organization and
12. the personnel
13. involved in the
14. project.
15. The fourth part
16. deals with the
17. financial aspects
18. of the project.
19. The fifth part
20. contains the
21. conclusions and
22. recommendations.

Yola Çıkış Hazırlıkları

*M*acera başlıyor! diye düşündü Wiglaf, neşeyle. Angus ve Erica ile birlikte, Ejderha Avcıları Okulu'nun köprüsünde duruyorlardı. *Sör Lancelot'u kurtaracağız!*

Ejderha Avcıları Okulu'ndan bir grup öğrenci, üç maceracının yola çıkışını izlemek için gelmişlerdi. Wiglaf sabırsız bir tavırla çantasını karıştırıyordu. Müdür Mordred şu "hoşça kal" konuşmasını ne zaman bitirecekti acaba?

Mordred köprüde duruyordu. "Eğer Sör Lancelot size bir ödül önerirse, alın!" dedi maceracılara. "Ama unutmayın; alınan bütün ödüller *ba-na* teslim edilmelidir! Şey, yani... Ejderha Avcıları Okulu'na aittir."

Wiglaf kaygılıydı. Sör Lancelot'u nasıl kurtaracaklardı? Şövalyenin kötü ruhlu ikizi Leon, Sör Lancelot'u lanetlemesi için Morgana le Fay'e para ödemişti. Wiglaf bu lanetin ne olduğunu bilmiyordu. Tek bildiği, Sör Lancelot'un en son Camelot yakınlarında bir yerlerde görüldüğüydü.

Sör Lancelot yoldan çekilince, Leon ağabeyinin yerini almıştı. Hatta Sör Lancelot'un kendi miğferini ve zırhını bile giymişti. Silahları olarak tanıttığı Boğum ve Kısık ile birlikte Ejderha Avcıları Okulu'na gelmiş, hepsi birlikte Mordred'in altınlarını çalmaya kalkışmışlardı!

Ama Erica, Angus ve Wiglaf onları yakalamışlardı. Şimdi üç hırsız Ejderha Avcıları Okulu zindanındaydılar. Wiglaf ve arkadaşları ise Sör Lancelot'u kurtarmak için yola çıkıyorlardı; tabii Mordred konuşmayı keserse!

Sonunda Mordred sustu. Bileğindeki güneş saatini kontrol etti. "Nerede şu sersem rahip?" diye mırıldandı. "Birkaç yüz el ilanı yazmak ne kadar sürer ki?"

"Efendim!" diye seslendi Erica. "Lütfen! Gitmemiz gerek!"

“Evet, evet,” dedi Mordred. “Bu arada, Tava’ya çantalarınıza sandviç koymasını söyledim.”

“Ne tür sandviçler Mordred Dayı?” diye sordu Angus, hevesle.

“En sevdiklerinden!” dedi Mordred, gururla.

Angus’un yüzü aydınlandı. “Ah, yaşasın!” diye bağırdı. “Yani peynirli domuzburgerler!”

“Şey, hayır...” dedi Mordred. “Nefis puding doldurulmuş sandviçler. Midenizi tok tutar.”

Wiglaf homurdandı. Lümpen pudinginden nefret ediyordu! O tuhaf, sümüklü yeşil çamurdan aldığı bir lokma bile bütün iştahını kaçırmaya yetiyordu.

O sırada Ejderha Avcıları Okulu kütüphanecisi Birader Dave ana kapının yanındaki kulübeden dışarı çıktı. Cüppesinin izin verdiğiince hızlı koşarak köprünün üzerinden onlara doğru geldi. Elinde bir yığın parşömen vardı.

“İşte buradalar, efendim,” dedi rahip, nefes nefese. El ilanlarını Mordred’e teslim etti.

Mordred bir tanesini kontrol etti. Sonra gülümseyip el ilanlarından birini herkesin görebileceği şekilde kaldırdı:

Resmi Ejderha Avcıları Okulu Testi

Erkek çocuğu musun?

evet hayır emin değilim

Yedi kuruş bulabilir misin?

evet hayır mutlaka

Eğer bu sorulardan en azından ikisine “EVET” cevabı verdiysen, tebrikler! EJDERRHA AVCILARI OKULU’nda öğrenci olmak için gereken özelliklere SAHİPSİN! Mezunlarımız ejderha öldürüp zengin olur. Geleceğine yatırım yap; hemen okula kaydol!

Muhteşem Mordred, Okul Müdürü

“İşte, evlat,” dedi Mordred. “Şunları yolculuğunuz sırasında karşılaştığımız insanlara dağıtın.”

“Ama benim çantam çok ağır,” diye sızlandı Angus.

“O halde sen al, Eric,” dedi Mordred.

Mordred, Erica’nın testteki ilk soruya verebileceği cevabı bilmiyordu. Sadece erkek öğrencileri kabul eden Ejderha Avcıları Okulu’na gidebilmek

için, erkek kılığına girmişti. Wiglaf, onun sırrını bilen tek öğrenciydi. Aslında Eric, Kraliçe Barb ve Kral Ken'in biricik kızları Prenses Erica idi. Erica, sırrını öğrendiği takdirde Mordred'in kendisini okuldan atacağına inanıyordu. Ama Wiglaf artık Mordred'i tanımişti. Prenses Erica, Mordred'in en sevdiği türden bir hazineye bedeldi; altına!

"Benim çantam da dolu, efendim," dedi Erica. "Gerekirse diye Sör Lancelot için yanıma ilkyardım çantası aldım. Onu kurtardıktan sonra kendisine vermek için Sör Lancelot'un miğferini de."

Onu kurtarmak, diye düşündü Wiglaf. *Peki nasıl?* İçinde büyük bir huzursuzluk vardı.

"Wiglaf," diye gürledi Mordred. "El ilanlarını al."

Wiglaf tartışmanın bir işe yaramayacağını biliyordu. El ilanlarını çantasına tıktı. Neredeyse bir ton çekiyor olmalıydılar! Ama en azından artık yola çıkabilirlerdi.

Domuzu Papatya'nın kendisini dürtüklediğini fark etti.

"Iglaf-way!" dedi Papatya. Büyücü Zelnoc ona büyü yaptığından beri, Domuz Latincesi konuşuyordu. "Ütfen-lay! Eni-bay de-day anında-yay ötür-gay!"

Wiglaf eğildi ve domuzuna sarıldı. “Bu, kısa bacaklı bir-domuz için fazla uzun bir yolculuk.”

“*Isa-kay acak-bay?*” dedi Papatya, gözlerini kocaman açarak. “*En-bay isa-kay acak-bay ıyım-may?*”

“Bize ayak bağı olursun,” dedi Wiglaf. “Ayrıca senin tehlikede olmanı istemiyorum.”

“*En-bay ehlike-tay çin-iyay aşıyorum-yay!*” dedi Papatya.

“Ben yokken uslu bir domuz ol, tamam mı?” dedi Wiglaf.

“*Lu-usay omuz-day, fff-öyay!*” diye homurdandı Papatya. Sonra da yaşadığı tavuk kümesine doğru sıkıntılı bir şekilde uzaklaştı.

“Boş yere vakit kaybetmeyin,” diyordu Mordred. “Ödülü alıp hemen buraya dönün.”

“Peki, Mordred Dayı,” dedi Angus.

“Haydi bakalım o halde,” dedi Mordred. “Kaybolun!”

“İleri! Marş!” diye bağırdı Erica. Avcılar Yolu’nda yürümeye başladı.

Onun arkasından yürürken, Wiglaf biraz daha rahattı. Neşeli çığlıklar hâlâ kulaklarında çinliyordu. Nihayet yola çıkabilmişlerdi.

Yolculukların Sürprizleri Vardır

Wiglaf gülümsüyordu. Sıra sıra tepeler önlerinde uzanıyor, uzakta Bataklık Nehri'nin köpükleri görünüyordu. Derin bir nefes aldı. Havadaki macera kokusunu alabiliyordu! Yoksa... bu sadece nehirden gelen balık kokusu muydu? Ah, ne fark ederdi ki? Sonuçta maceraya atılmıştı ya işte!

Erica bir şarkı tutturdu:

*“Haydutlar ki soygun yapan
Ejderhalar ki alev kusan
Atına atlayıp hepsinin üzerine atılan
Yaşamış en büyük şövalyeyi*

*Sör Lancelot'u kurtarmaya gidiyoruz!
Bulacağız o şövalye Sör Lancelot'u!
Kurtaracağız onu ve kapacağız teşekkürünü!
Sör Lancelot... hurraaa!"*

Wiglaf ve Angus da şarkıya katıldılar. Bir yandan yürüyor, bir yandan hep birlikte şarkı söylüyorlardı. Böylece yürüdüler, yürüdüler, yürüdüler.

Sonunda güneş battı ve hava soğudu.

"Bir adım daha atamayacağım," diye inledi Angus. "Gece için kamp kuralım."

Erica, Sör Lancelot Fan Kulübü kataloğundan sipariş ettiği kolay kurulan çadırını açtı. Wiglaf ile Angus ise Mordred'in eski bir çadırını kurabilmek için bir hayli uğraştılar. Sonra Erica ateş yaktı. Etrafında oturdular ve pudingli sandviçlerini kemirmeye başladılar.

Wiglaf, Sör Lancelot için endişeleniyordu. Onu bir cadı büyüsünden nasıl kurtarabilirlerdi ki? Huzursuzluk yüzünden midesi bulanmıştı. Yoksa bunun nedeni puding miydi?

“Umarım,” dedi sonunda, “Morgana le Fay o kadar da güçlü bir cadı değildir.”

“Sen dalga mı geçiyorsun?” dedi Erica. “Morgana, Kral Arthur’un üvey kardeşidir. Dünyanın en güçlü cadısındır!”

“Eyvah!” diye bağırdı Wiglaf. “O zaman Sör Lancelot’u onun lanetinden nasıl kurtarabiliriz ki?”

“Benden bu kadar,” dedi Angus. “Geri dönelim.”

Erica kollarını göğsünde kavuşturdu. “Asla!”

“Yardım isteyelim,” dedi Wiglaf. “Belki Zelnoc’u çağırırsak iyi olur.”

Erica kaşlarını çattı. “Şu şapşal yaşlı büyücü-yü mü?”

“Şapşal bir büyünün yardımını almak, hiç yardım almamaktan daha iyidir,” dedi Wiglaf. Sonra adını üç kez tersten söyleyerek büyücüyü çağırdı: “CONLEZ! CONLEZ! CONLEZ!”

Gökyüzünde bir yıldız kaydı. Wiglaf yıldızın yaklaşmasını izledi. Ama bu, yıldızlarla süslü mavi cüppe giymiş bir büyücü değildi! Beline eski bir mavi havlu sarmıştı!

“Yine mi sen, Wiglip?” diye bağırdı Zelnoc, kamp ateşinin yanına inerken. Havlu dışında çı- rılçıplaktı ve üzerinde beyaz köpükler vardı. “Senin şu ‘Conlez, Conlez, Conlez’in olmadan rahat bir banyo bile yapamayacak mıyım?”

“Çok özür dilerim efendim,” diye geveledi Wiglaf.

“Banyoya girmeden önce çağrı büyümü kapa- malıydım,” diye homurdandı Zelnoc. “Brrr. Bu- rası çok soğuk. Umarım hasta olmam.” Zelnoc bir elini havaya kaldırdı. “Cüppem lütfen!”

Aniden mavi renkli bir bornoz belirdi ve ken- diliğinden büyücünün etrafına sarıldı. Bir kuşak kendiliğinden ihtiyarın beline bağlandı. Zelnoc’un beline sarmış olduğu havlu yere düştü.

“Bornoz dediğimi hatırlamıyorum,” diye söylendi Zelnoc. “Demedim, öyle değil mi? Ama... oldukça sıcak tutuyor.” Omuz silkti. “Her neyse, Wiglamp, yine sorun nedir?”

“Bir maceraya atıldık, efendim,” dedi Wiglaf.

“Sör Lancelot’u kurtarmak için,” diye ekledi Erica.

“Bir cadı onu lanetlemiş,” diye açıkladı An- gus.

“Bize yardım edebilir misiniz efendim?” diye sordu Wiglaf.

“Ejderhaların pulları var mıdır?” diye sordu Zelnoc. “Siğilli domuzların siğili var mıdır? Elbette yardım edebilirim. Bir büyücü, bir cadıdan çok daha güçlüdür. Hangi cadıymış bu, söyleyin bakalım?”

“Morgana le Fay,” diye cevap verdi Wiglaf.

“Ha!” dedi Zelnoc. “Onunla dalaşmamak konusunda bir kuralım var. O çok *kötüdür*.”

“Nasıl yani? Ne kadar kötü?” diye sordu Wiglaf.

“Morgana le Fay o kadar kötüdür ki,” dedi Zelnoc. “Eğer bir çingiraklı yılan onu ısırırsa, yılan ölür.”

Wiglafın gözleri korkuyla açıldı.

“Morgana le Fay o kadar kötüdür ki,” dedi Zelnoc. “En sevdiği yemek, boynuzlu tay kızartmasıdır.”

“Amanın!” dedi Angus.

“Morgana le Fay o kadar kötüdür ki,” dedi Zelnoc. “Sırf kapris uğruna, büyükbabamı yara-

saya dönüştürmüştü! Morgana le Fay'i benden uzak tutun!”

“Ama Sör Lancelot'u lanetlemiş!” diye sinirlendi Erica. “Ona yardım etmek zorundayız!”

“Üzerinize alınmayın,” dedi Zelnoc. “Ama üçünüz de küçüksünüz, güçsüzsünüz ve görünüşe bakılırsa, pek akıllı değilsiniz. Kötülük Kraliçesi'ni yenebileceğinizi nereden çıkardınız?”

“Bu yüzden sizi çağırdık, efendim,” dedi Wiglaf.

“Bu konuda size yardım edemem,” dedi Zelnoc. “Benim hemen banyoma dönmem gerek. Hoşça kalın!”

“Bir dakika!” diye bağırdı Wiglaf. “Bir defasında bana büyücülerin yardıma ihtiyacı olanlara yardım etmek zorunda olduklarını söylememiş miydiniz?”

“Ah, kara kurbağaları ve sülaleleri!” diye inledi Zelnoc. “Büyücüler Kuralı No: 762. Beni fena yakaladın! Pekâlâ. Banyodayken bir şeyler düşüneceğim. Sonra geri döneceğim. Şimdi, tekrar hoşçakalın!”

“Dur bakalım, Zelnoc!” diye araya girdi Erica. “Geri döneceğini nereden bileceğiz?”

“Ben sözüne sadık bir büyücüyüm,” dedi Zelnoc. “Ama şüpheniz varsa, alın bakalım!” Sağ elini havaya kaldırıp sol elinin küçük parmağındaki bir yüzüğe işaret etti. Yüzük parmağından ayrıldı ve havada süzüldü.

“Yakala, Wicklaf!” dedi Zelnoc.

Wiglaf uzandı, yüzük de Wiglafın başparmağına girip yerleşti.

“Büyükbabam bu yüzüğü bana 105. doğum günümde vermişti,” dedi Zelnoc. “Geri almak için döneceğim. Size iyi maceralar. İyilik kötülüğe karşı bir kez daha kazansın. Bir de... falan filan. Ama bir daha beni çağırma, evlat. Yoksa bu kez elimden kurtulamazsın.”

Zelnoc havlusunu yerden alıp gece rüzgârlarıyla birlikte yükselerek gözden kayboldu.

Kamp ateşi zayıflamıştı. Üçlü, uyku tulumlarını açmaya başladılar.

Wiglaf durdu ve geceyi dinledi. Çalılarının arasında bir şey vardı.

“Yine ne oldu?” diye fısıldadı Erica. Aniden kılıcını çekip sesin geldiği yöne doğru saldırdı. “Çık ortaya, hain!” diye bağırdı. Kılıcını çalılara savurdu. “Çabuk çık ortaya! Yoksa seni parçalarım! Kanın bir nehir gibi akar!”

Öylesine kanlı bir manzarayı düşününce, Wiglaf'ın yine midesi bulandı.

“Çık ortaya dedim sana, yoksa... İıyk!” diye bağırdı Erica.

Wiglaf ve Angus hemen onun yanına koştular.

Erica olduğu yerde durup kaldı. Kılıcının ucu, büyük bir köpeğin burnuna dayanmıştı.

“Canını yakma!” diye bağırdı Angus. Erica'nın kılıcını kenara itti.

Wiglaf, köpeğin dev yüzündeki derinin kat kat olduğunu fark etti. Sarkık kulaklarının uçları, çenesinin altında sallanıyordu.

“Hey, bu bir av köpeği!” dedi.

“Defol!” dedi Erica, köpeğe.

Köpek cevap olarak bir kez havladı. Yerinden sıçrayarak patilerini Erica'nın omuzlarına koyup yüzünü yalamaya başladı.

“İıyk!” diye inledi Erica. Köpeği itip yanağındaki salyayı sildi.

“Seni sevdi,” dedi Angus.

Köpek mutlu bir şekilde kuyruğunu salladı.

“Ama ben onu hiç sevmedim,” dedi Erica. Döndü ve çadırına daldı. Çadırın kapısını oluşturan iki kanatlı kumaşı sıkıca birleştirdi. “İşte!” diye homurdandı. “Köpek geçirmez!”

“Gel buraya, oğlum,” dedi Wiglaf. “Adın ne acaba?” Angus ile birlikte köpeği kamp ateşinin yanına çektiler.

“Tüyleri alevlerin ışığında kızıl görünüyor,” dedi Angus, köpeğin gıdısını kaşırken. “Ona Rufus diyelim. ‘Kızıl tüy’ anlamına gelir.”

“Ona isim verme!” diye bağırdı Erica, çadırının içinden. “Onu yanımızda tutmayacağız!”

“Neden olmasın?” dedi Angus. “Rufus bizimle gelebilir ve cesur koruyucumuz olabilir.”

“Asla!” diye cevap verdi Erica.

“Av köpekleri iyi iz sürerler,” dedi Wiglaf. “Rufus, Sör Lancelot’un miğferinden kokusunu algılayıp izini sürebilir ve bizi ona götürebilir.”

Erica başını çadırdan dışarı çıkardı. Köpeğe şüpheyle baktı.

Rufus yerinden sıçrayıp Erica’ya doğru atıldı.

“Aayyy!” diye bağırdı Erica. Rufus onu tekrar yalamaya fırsat bulamadan, Erica hemen kafasını içeri soktu.

“Rufus’tan korkuyor musun?” diye sordu Wiglaf.

“Ben mi?” dedi Erica, çadırın içinden. “Bir köpekten korkabileceğimi nasıl düşünürsün?”

“Çünkü saklanıyorsun,” diye cevap verdi Wiglaf.

“Ben saklanmıyorum,” dedi Erica. “Dinleniyorum.”

“Hah,” dedi Angus. “Korkuyorsun işte.”

Erica bir süre sessiz kaldı. Sonra alçak sesle sordu: “Şey, korkuyorsam ne olacak?”

Angus ile Wiglaf ellerini ağızlarına kapayarak gülmemeye çalıştılar. Korkusuz Erica, gerçekten de bir köpekten korkuyor olabilir miydi?

“Bu hiç komik değil!” diye hırladı Erica. “Eğer kimseye söylerseniz, kafalarınızı koparıyorum!”

Angus ile Wiglaf hemen gülmeyi kestiler. Erica’nın sırrını saklayacaklarına söz verdiler.

“Yarın uzun bir yol yürüyeceğiz,” dedi Erica, her zamanki emreden ses tonuyla. “İyi geceler!”

Rufus, Erica'nın çadırının yanına yattı. Başını patilerine dayayıp gözlerini kapadı.

Wiglaf ile Angus da kendi çadırlarına çekildiler. Çok geçmeden, dört maceracı da derin uykuya dalmışlardı.

Ertesi sabah ilk uyanan Wiglaf oldu. Çadırdan dışarı çıktığında, Rufus'un ağzında bir şey çiğnediğini gördü.

“Çizmem!” diye bağırdı, hemen çizmenin ucuna asılarak.

Rufus, çizme çekiştirmeyi oyun olarak görmüş gibiydi. O da sıkıca çekiştirdi.

Erica'nın başı çadırdan dışarı çıktı. “Bütün bu tantana da nedir?” diye sordu uykulu bir ifadeyle.

Rufus çizmeyi bıraktı. Erica'nın üzerine koşup yüzünü yalamaya başladı.

“Git başımdan, köpek!” diye bağırdı Erica. “Defol!”

Angus büyük çadırdan dışarı çıktı. “Rufus senden hoşlandı,” diye tekrarladı.

Erica yanağını sildi. “Salyalı sersem!”

Wiglaf sonunda çizmesini geri alabilmişti. Her yanı salya içindeydi ama en azından hâlâ giyilebilecek durumdaydı. Hemen ayağına geçirdi. Çilekle yaptıkları kahvaltıdan sonra eşyalarını topladılar.

“Eğer köpek Sör Lancelot’un izini sürebilirse, bizimle gelebilir,” dedi Erica. Alet kemerinden aldığı uzunca bir ipi Angus’a verdi. “Al. Bunu tasma olarak kullanabilirsin. Onu benden uzak tut.”

Angus ipi gevşek bir şekilde köpeğin boynuna geçirdi. Rufus itiraz etmedi.

Erica, Sör Lancelot’un miğferini çantasından çıkardı. Wiglaf’a verdi. Wiglaf da miğferi Rufus’un burnuna doğru tuttu.

“Kokla, oğlum,” dedi Wiglaf.

Rufus miğferi kokladı. Sonra başını geri çekip ulumaya başladı. Ardından da burnunu yere dayayarak kokuyu izlemeye başladı.

“Sör Lancelot, işte geliyoruz!” diye sevinçle haykırdı Angus.

Maceracılar, Rufus'a yetişebilmek için Kara Orman'da koşturmak zorunda kalmışlardı. Nereye gittikleri konusunda Wiglaf'ın en küçük bir fikri bile yoktu. Ama görünüşe bakılırsa, Rufus, Sör Lancelot'un kokusunu izliyordu.

Bütün sabah boyunca köpeği izlediler. Sonunda Rufus onları Bataklık Nehri üzerindeki bir köprüye getirdi. Wiglaf kaşlarını çatı. Bu köprü... çok tanıdık geliyordu.

"Durun!" dedi Erica aniden, yarı yola geldiklerinde. "Çabuk geri dönün!"

"Ben de aynen öyle diyordum!" dedi Angus.

"Hayır! Demek istediğim o değil," dedi Erica. "Baksanıza, neredeyiz! Bu trol köprüsü!"

O anda aşağıdaki nehir sularının içinden korkunç bir trol kafası görüldü.

"Olduğunuz yerde kalın, yoksa sizi yerim!" diye kükredi trol.

Maceracılar oldukları yerde durdular. Kimse kılını bile kıpırdatmıyordu.

"Çok güzel." Trol gülümserken köpek balığının kilere benzeyen sivri dişleri ortaya çıktı. "Elbette," diye ekledi. "Sizi yine de yiyeceğim."

Trol İçin Kahvaltı

Trol, köprünün üzerine ıktı. “Seni kahvaltıda yiyeceğim,” dedi, kılılı parmağını Angus’a uzatarak.

“Hayır...” diye inledi Angus. “Lütfen, yapmayın!”

Sonra trol, Wiglafı işaret etti. “Seni öğle yemeğinde yiyeceğim.”

Wiglaf korkuyla titredi.

“Seni akşam yemeğine saklayacağım,” dedi trol, Erica’ya. “Köpeği de tatlı olarak sona saklayacağım!”

Trol dudaklarını yaladı. “Ben ne de şanslı bir Trog’um bugün!”

“Trog mu?” dedi Erica. “Bizi hatırlamıyor musun? Daha de önce köpründen geçmiştik.”

Trog kulağını kaşdı. “O keçilerden biri değilsiniz, ha?”

“Hayır,” dedi Erica. “Sana lahana çorbası vermiştik.”

Trog’un gözleri parladı. “Ah, lezzetli çorba!” Gülümsedi. Sonra yüzü yine asıldı. “Ama sonra karnım çok kötü ağrımıştı!”

“Bazıları daha iyidir,” diye itiraf etti Wiglaf. “Annem...”

“Anneden konuşmak yok!” diye bağırdı Trog. Sonra sesini alçaltıp üzgün bir tavırla konuşmaya devam etti. “Benim annemi kaçırdılar. Şimdi yemeğimi kendim yapmak zorundayım.” Yanaklarından kocaman gözyaşı damlaları süzldü. “Üstelik ben hiç de iyi bir aşçı değilim.”

“Senin için bir şey pişirebiliriz,” dedi Angus. “O zaman bizi yemen gerekmez.”

Trog burnunu koluna sildi. Köprünün diğer tarafındaki bir mağara girişini işaret etti. “Yürüyün!” dedi.

Maceracılar yola koyuldular. Wiglaf endişeliydi. Angus yemek yapmayı biliyor muydu? Bundan daha önce hiç söz etmemiştir.

Tam mağaranın ağzına geldiklerinde, Rufus durdu. Patileriyle burnunu kapadı.

Wiglaf da burnunu kapamak istiyordu. Mağara çöp ve bulaşık kokuyordu.

Trog bir meşale yaktı. Gerçekten de mağara çöplerle ve leş gibi bulaşıklarla doluydu. Üzerlerinde yemek artıkları kurumuş tencereler ve tavalar tavana kadar yükseliyordu.

Trog, Angus'u işaret etti. "Sen pişir." Sonra Wiglaf ile Erica'yı işaret etti. "Sen ve sen, temizleyin."

Erica zorlukla yutkundu. "Bulaşık yıkamak mı?"

Trog başıyla onayladı. "Yapın," dedi.

"Hayır, hayır," dedi Erica. "Bak, Trog, biz cesaretimizi kanıtlamaya ve şövalye olmaya çalışıyoruz. Bu yüzden Sör Lancelot'u Morgana le Fay'den kurtarmak için yola çıktık."

"Morgana le Fay?" diye bağırdı Trog. "Annemi Morgana le Fay kaçırdı! Onu büyüleyip

uzaklara götürdü!” Yanaklarından yine yaşlar süzüldü.

“Şey, Sör Lancelot’u Morgana le Fay’den kurtardıktan sonra,” dedi Erica. “Annemi de kurtarıyoruz.”

Trog burnunu çekti. “Ben büyük ve güçlüyüm,” dedi. “Çivili bir kütüğüm var. Siz ise küçük ve zayıfsınız. Kılıçlarınız kürdan gibi. Ben annemi kurtaramadım. Siz nasıl yapacaksınız?”

“Ah... şey...” dedi Erica. “Bunu açıklamak biraz zor.”

Trog sarı gözlerini devirdi.

“Dinle, Trog,” dedi Angus. “Burada pişirilecek fazla bir şey göremiyorum. Şunu bir dene.” Tava’nın hazırladığı sandviçlerden birini Trog’a verdi.

Trol, sivri dişlerini sandviçe geçirdi.

“Hmmm,” dedi Trog, pullarla kaplı dudaklarını yalayarak. “Tadı pudinge benziyor.”

“Zaten puding,” dedi Angus.

“Annem puding yapardı,” dedi Trog. Sonra yine yanaklarından yaşlar süzüldü. “Annemi büyüden kurtarın,” diye ağladı. “Onu evine, Trog’a gönderin. Onu çok özledim!”

“Bunu yapacağız, Trog,” diye söz verdi Erica.

“Annem insan çocukları sever,” dedi Trog.

“Eminim biz de onu seveceğiz,” dedi Angus.

“Hayır,” dedi Trog. “Annem insan çocukları turta olarak sever. Onu kurtarmaya geldiğinizi anlamaya fırsat bulamadan sizi yiyebilir.”

“Anlıyorum.” Wiglaf aceleyle düşündü. “Annene bir mektup yazabilir misin, Trog?” diye sordu. “Ona gösterebiliriz. O zaman senin... şey, dostların olduğumuzu anlar.”

Trog’un yüzünde bir gülümseme belirdi.

“Bende parşömen var,” dedi Wiglaf, Ejderha Avcıları Okulu el ilanlarından birini çantasından alıp Trog’a uzatarak. Parşömenin bir tarafı boştu.

“İşte mürekkep ve tüy kalem,” dedi Erica. Alet kemerinden ikisini de çıkarıp Trog’a verdi.

Trog tüy kalemi alıp mürekkebe batırdı. Sonra yazmaya başladı. Bir süre yazıp durdu. “İşte,” dedi sonunda. “Bitti.”

Trog, parşömeni Wiglaf’a uzattı.

Yazılanları gördüğünde Wiglaf’ın yüzü asıldı. Parşömenin üzerinde mürekkep lekelerinden ve

karalamalardan başka bir şey yoktu. Bu onları kurtarmaya yetmezdi.

“Anneme götürün,” dedi Trog. “Bunu okursa sizi yemez.”

Wiglaf başıyla onayladı. Parşömeni katlayıp cebine tıktı.

Angus, Trog’a bir sandviç daha verdi.

“Hoşça kal Trog,” dedi Erica. Maceracıları mağaradan dışarı çıkardı.

Dışarı çıkarken, Wiglaf neredeyse Rufus’a takılıp düşecekti. Köpek, mağaranın girişinde yatmıştı ve yine bir şey çiğniyordu. Angus, Rufus’un ipini tuttu ve maceracılar Trog’un mağarasından açık havaya çıktılar.

Gün ışığına çıktıklarında, Wiglaf, Rufus’un dişleri arasında çiğnediği şeyin ne olduğunu gördü. Her yanı salya içinde büyük bir deri parçasıydı ve görünüşe bakılırsa, bir zamanlar bir trol çizmesiydi.

Peki Sör Lancelot Nerede?

Maceracılar trol mağarasından koşarak uzaklaştılar. Trog çizmelerinden birinin kaybolduğunu anladığında, orada olmak istemiyorlardı. Sonunda durdular. Erica, Sör Lancelot'un miğferini Wiglaf'a verdi.

Wiglaf, miğferi köpeğin burnuna doğru tuttu. "Kokula, Rufus," dedi.

"Umarım trol mağarasındaki koku, burnunu mahvetmemiştir," dedi Angus.

Rufus güçlü bir şekilde uludu. Sonra bir izi sürmeye ve maceracıları peşinde sürüklemeye başladı.

"Camelot!" dedi Erica, sevinçle. "İşte geliyoruz!"

Maceracılar oldukça uzun bir süre boyunca yine Rufus'u izlediler. Neşeleri yerinde olduğundan, yine şarkı söylemeye başladılar:

*“Haydutlar ki soygun yapan
Ejderhalar ki alev kusan
Atına atlayıp hepsinin üzerine atılan...”*

Wiglaf daha önce Camelot'a hiç gitmemişti ve bir av köpeğinin koku alma yeteneğinden şüphelenilmeyeceğini biliyordu. Ama Kara Orman'daki bu bölge her nedense ona tanıdık geliyor, ona Pinwick'i hatırlatıyordu. Ama Pinwick, Camelot'a hiç de yakın değildi.

Tuhaf! diye düşündü Wiglaf, boğum boğum bir meşe ağacının yanından geçerken. *Bu çocukluğumda tırmanmayı en çok sevdiğim ağaca benziyor.*

Ağacın yanından geçerek yola devam ettiler.

Eyyvah! diye düşündü Wiglaf, bir tepenin üzerindeki harap barakayı gördüğünde. *Bu tıpkı babam beni lahana tarlalarını çapalamam için neh-*

rin karşı tarafına gönderdiğinde yanından geçtiğim barakaya benziyor.

Rufus durduğunda saat öğleyi geçeli çok olmuştu. Köpek havayı koklayıp ürkütücü bir şekilde uludu.

“Rufus!” dedi Angus. “Sör Lancelot yakınlarında mı?”

Köpek ileri doğru atıldı. İpi Angus’un elinden kurtuldu. Köpek, ipi peşinde sürükleyerek tepeyi büyük bir hızla tırmandı.

“Rufus!” diye seslendi Angus. “Beni bekle oğlum!”

Ama köpek arkasına bile bakmadı. Bir ok gibi ilerleyerek tepeyi tırmanmaya devam etti. Sonra da gözden kayboldu.

“Gelin! Acele edin!” dedi Erica, telaşla. “Görmüyor musunuz? Köpek bizi şövalyemize götürüyor!” Ellerini ağzının iki yanına koyup bütün gücüyle bağırdı: “Sizi kurtarmaya geliyoruz, Sör Lancelot!”

Maceracılar, Rufus’un peşinden tepeyi tırmandılar. Wiglaf birinin bağırdığını duyduğunu sandı. Söylenenleri zorlukla seçebiliyordu. San-

ki biri, “Beni rahat bırak, seni aptal yaratık!” di-yordu.

Aniden Rufus tepenin üzerinde belirdi. Diş-lerini bir adamın pantolonunun paçasına geçir-miş adamı tepeden aşağı sürüklüyordu.

“Ah, zavallı Sör Lancelot!” diye bağırdı Erica. “Zırhını giymemesi çok kötü. Hemen ilkyardım çantasını hazırlamalıyım.”

Wiglaf elini gözlerinin üzerine siper etti. İşte yakışıklı şövalye nihayet karşılındaydı! Wiglaf onun ünlü siyah saçlarını ve beyaz dişlerini gö-rebiliyordu.

“Beni rahat bırak, köpek!” diye bağırdı şöval-ye. “Yoksa derini yüzüp kendime yelek yaparım!”

“Morgana le Fay’in laneti yüzünden kabalaş-mış olmalı,” dedi Erica.

Rufus dişlerini Sör Lancelot’un paçasından bir an olsun çekmedi. Onu toprağın üzerinde sürüklemeye devam etti. Sonunda maceracıların ayaklarının dibine getirdi.

Erica, dünyanın en mükemmel şövalyesinin önünde diz çöktü.

“Güzel, Rufus!” dedi Angus, diz çökerek.
“Aferin sana, oğlum!”

Wiglaf da diz çöktü. Ama bakışlarını Sör Lancelot’tan ayırmadı. Morgana le Fay’ın laneti onu çok değiştirmiş gibi görünüyordu. Çünkü şövalye hırpani, kirli ve biraz... kısa gibi görünüyordu.

“Leon!” dedi Wiglaf. “Bu sensin, öyle değil mi?”

Bu adı duyunca, Erica ve Angus yerlerinde sıçradılar.

“Konuş be adam!” diye bağırdı Erica. “Sen Leon musun?”

“Elbette benim,” diye cevap verdi Leon. Maceracıları tanıdığı anda sinsice sırıttı. “Bak, bak, bunlar ejderha okulundaki üç küçük muhbir değil mi?”

Angus alnına bir şaplak attı. “Leon, Sör Lancelot’un miğferini giymişti!” diye haykırdı. “Rufus, Sör Lancelot yerine Leon’un kokusunu aldı!”

Rufus gururlu bir şekilde kuyruğunu salladı.

Erica kaşlarını çattı. “Ama sen, Kısık ve Boğum, Ejderha Avcıları Okulu’nun zindanlarında olmalıydınız.”

Leon sırttı. “Evet. Üstat X neredeyse gerçekten de kafalarımızı uçuruyordu.” Üstat X, Ejderha Avcıları Okulu’nun silah öğretmeni idi. “Ama önce, baltasının keskinliğini test etmek istedi. Bu arada başparmağının yarısını uçurdu. Ortalık kan gölüne döndü.”

Wiglaf başının döndüğünü hissetti.

“Üstat X o anda bayılıverdi,” dedi Leon.

“Hayır!” diye bağırdı Erica.

“Ah, evet, öyle,” dedi Leon. “Yeni bilediği baltayla hemen iplerimizi kestik. Hiç zaman kaybetmeden atlarımıza atlayıp topukları yağladık.” Maceracıların arkasına doğru baktı. “Öyle değil mi, Kısık?”

Wiglaf olduğu yerde hızla döndü. Kısık ve Boğum Düztaş karşılarında duruyordu; Pinwick’in kasapları!

“Gerçekten de öyle,” dedi Boğum. “Pekâlâ, beyler. Şu veletleri kasap dükkânımıza götürelim. Onlardan biri Ejderha Avcıları Okulu’na gö-

türülecek bir fidye mektubu yazabilir.” Sırttı. “Görünüşe bakılırsa, sonunda Mordred’in altınlarını cebimize indirmeyi başaracağız!”

“Planınız bir işe yaramaz,” dedi Angus. “Mordred Dayı bizim için tek bir altın bile vermez.”

“Dayı mı?” dedi Kısık. “O senin *akraban* mı? Hmm, o zaman Mordred kesinlikle altınlarını verecek demektir.”

“Onu tanımıyorsunuz,” dedi Erica. “Mordred çok açgözlüdür. Altınları onun için her şeyden daha değerlidir.”

“Haydi bakalım, veletler,” dedi Leon. “Doğru kasap dükkânına. Hop, ki, üç, dört!”

Hep birlikte yürüdüler. Erica cesur bir şekilde şarkılarını söylerken, Wiglaf ve Angus da ona katıldılar:

*“Haydutlar ki soygun yapan
Ejderhalar ki alev kusan
Atına atlayıp hepsinin üzerine atılan...”*

Şarkı sona erdiğinde, Boğum bağırdı: “Şunu duydun mu, Kısık?”

“Kesinlikle duydum, Boğum!” diye cevap verdi Kısık.

İkisi birlikte gülmeye başladılar. Sonra Boğum, kolunu Kısık’ın omzuna atıp bu kez kendisi bir şarkı söylemeye başladı:

*“Haydutlar ki soygun yapan
Ejderhalar ki alev kusan
Atına atlayıp hepsinin üzerine atılan
Sonunda bol bol altını ıslatan
Ah büyük Sör Lancelot!”*

“Onunla alay etmeyin!” diye bağırdı Erica.

“Ay, çok korktum,” dedi Boğum. “Yoksa söylediklerimi o aptal tavuğa mı anlatacaksınız?”

“Tüylerini kabartırsa görürsünüz!” diye uyardı Kısık. İki kardeş yine kahkahalara boğuldular.

Wiglaf onların neden bu kadar güldüğünü merak etti.

Hep birlikte kasap dükkânına ulaştılar. Kısık, Wiglafı ve diğerlerini içeri itti. İyyk! İçerisi trol mağarasından bile *daha kötü* kokuyordu.

“Hey, Rufus nerede?” diye sordu Angus.

Wiglaf etrafına bakındı. “Kaçmış olmalı.”

“İşte bir köpekten de ancak bu beklenirdi!” dedi Erica.

“Sen! Mordred’in yeğeni!” dedi Boğum. “Bir fidye notu yazacaksın. Okuyanı ağlatan türden olmasını istiyoruz.”

Wiglaf, Mordred’in Ejderha Avcıları Okulu el ilanlarından birini Angus’a verdi. Bu şeylerin gerçekten işe yaradığını itiraf etmeliydi. Erica mürekkebini ve tüy kalemmini Angus’a uzattı. Angus notu yazdı.

İşini bitirdiğinde, Leon ona okumasını emretti.

“Sevgili Mordred Dayı,

Lütfen bütün altınlarını sana bu notu getiren kişiye nazikçe ver. Yoksa korkarım beni bir daha göremeyeceksin. Lütfen, Mordred Dayı! Her zaman daha fazla altın kazanabilirsin ama seni seven yeğenler bulmak zordur.

Seni çok seven yeğenin

Ben yani, Angus

*Not: Eric ve Wiglaf da kaçırıldılar. Dola-
yısıyla bir fiyatına üç tane alacaksın!”*

“İşte biletimiz!” dedi Boğum. Parşömeni Angus’un elinden kaptı. Rulo yaptıktan sonra Kısık’a uzattı. “Bunu ejderha okuluna götür kardeşim,” dedi.

“Neden ben?” diye sordu Kısık. “Oraya geri dönmek istemiyorum. Üstat X ile karşılaşabilirim!”

Boğum bunun üzerine Leon’a döndü. “O halde sen götür.”

“Ah, hayır,” dedi Leon. “Üstat X’e kafamı koparması için bir şans daha vermeye hiç niyetim yok. Ayrıca, ayak başparmağım su topladı ve...” Leon sustu. Düşünceli bir tavırla parmağındaki şeytandırnağını çiğnedi. “Şey... bir daha düşündüm de, sanırım uygun kişi benim, Boğum,” dedi. “Başparmağım çok da kötü değil. Ejderha Avcıları Okulu’na ben giderim.”

Boğum şüpheli gözlerle Leon’u süzdü.

“Bütün altınlarla geri döneceğim,” dedi Leon, tatlı bir tavırla gülümseyerek. “Bana güven!”

“Asla,” dedi Boğum. “Kendim gitmeliyim.”

Leon başını iki yana salladı. “Ama ben sana güvenmiyorum!”

“Sanırım en iyisi hep birlikte gitmemiz,” dedi Kısık. “Ayrıca, kılık değiştirsek iyi olur.”

“Ha! Böylece Üstat X bizi tanımayacak!” dedi Kısık. “Peki ama... bu veletlere ne olacak?”

“Hepsini bağlayıp içeri tık,” dedi Leon.

Kısık sırttı. Maceracıların ellerini sıkıca arkalarından bağladı.

“İyilik kötülüğe karşı bir kez daha kazansın!” diye bağırdı Erica, Kısık onları toprak zemine doğru iterken.

Hırsızlar gülerek karşılık verdiler. Sonra Boğum büyük bir sandığı açtı. Hırsızlar sandığın içinden eşarplar, şallar ve boneler çıkardılar.

Hırsızlar giyinirken, maceracılar hayret dolu gözlerle onları izlediler.

“Eee!” dedi Leon. Koluna bir kova takıp maceracılara döndü. “Daha önce hiç böylesine güzel sütçü kızlar görmüş müydünüz?”

“Sütçü kızlar mı?” diye bağırdı Erica. “Sen dalga mı geçiyorsun?”

“Seni küçük...” diye başladı Leon.

“Ona aldırma sen, Leon,” dedi sütçü kız Boğum. “Haydi! Yola koyulalım artık.”

Kısık fidyeye notunu kaptı. “Mordred’in altınlarını sağmaya gidelim haydi!”

Üç sütçü kız, kıkırdayarak dışarı çıkıp kapıyı arkalarından kilitlediler.

“Ah, lanet olsun!” diye bağırdı Angus. “Onlar geri dönene kadar saatlerce bağlı kalacağız.”

“Sen öyle san!” dedi Erica. “Asla geri dönmeyecekler. Altını aldıktan sonra neden dönsünler ki?”

“İki kere lanet olsun!” diye homurdandı Angus. “Kaderimiz burada ölmek mi?”

“Ah, sızlanmayı bırak,” dedi Erica. “Eğer bağlarımızdan kurtulamazsak, Wiglaf da Zelnoc’u çağırır.”

“Yapamam,” dedi Wiglaf. “Zelnoc çağrı büyüsünü kapatacağını söylemişti, unuttunuz mu?”

“Umudumuzu kaybetmemeliyiz,” dedi Erica.

“Neden?” diye sordu Angus, güneş ışığı kaybolurken.

Erica düşündü. “Gece vakti fareler gelip iplerimizi kemirebilir,” dedi.

Wiglaf zorlukla yutkundu. Bu pek de iç açıcı bir seçenek değildi.

Kırt! Kırt!

Neydi o? Wiglaf nefesini tuttu.

“İmdat!” diye bağırdı Angus. “Fareler geliyor!”

Wiglaf gözlerini kısarak sesin geldiği tarafa baktı. Loş ışıkta görebildiği kadarıyla, sanki toprak eşeleniyor ve bir delik açılıyordu. Sonra delik büyüdü ve içinden bir şey çıktı. Wiglaf’ın gözleri korkuyla açıldı.

“Bakın!” diye bağırdı Angus. “Bir burun! Bu dünyanın en büyük faresinin burnu!”

“Aptal!” diye çıkıştı Erica. “Bu fare filan değil!”

Wiglaf gözlerini kırpıştırdı. Bu...

“Rufus!” diye haykırdı sevinçle.

Rufus başını delikten çıkardı. Sonra bedeninin geri kalanını da geçirmeyi başardı.

“Buraya gel, köpek!” diye seslendi Erica.

Rufus doğruca Erica'nın üzerine atıldı. Erica onun salyalı ağzından kurtulmak için dönüp ellerindeki ipi Rufus'un burnuna uzattı.

"İpi kemir, oğlum!" diye emretti. "Dişle şunları!"

Rufus yapması gerekeni anladı. Erica'nın bileklerini tutan ipleri dişlerinin arasına alıp çiğnemeye başladı. Sonunda Erica bir elini kurtarmayı başarmıştı. Diğer elindeki ipi kendisi çıkardı.

"Fena değil," dedi Erica, Rufus'a. "Bir köpek için hiç de fena değil."

Erica minimeşalesini yaktı. Sonra Wiglaf ile Angus'u da çabucak çözdü. Hepsi Rufus'u kucakladılar.

"Bizi kurtardın, oğlum!" diye haykırdı Angus, neşeyle.

Erica kapıyı yokladı. Ama dışarıdan kilitlenmişti. Bu yüzden, Rufus'un kazdığı tünelden geçerek hepsi tek tek dışarı çıktılar. Wiglaf en sondaydı. Yine özgür olmak güzeldi!

"Şimdi doğru Camelot'a!" dedi Erica.

Böylece, üç maceracı bir kez daha ay ışığında yola koyuldu.

Kralın Sarayında

Wiglaf, “Camelot’a yaklaşıyor olmalıyız,” dedi. Başıyla bir tabelayı işaret etti:

CAMELOT HANI'NDA
KRALLARA YAKIŞIR ŞEKİLDE AĞIRLA-
NIRSINIZ!

Kraliçelere layık odalar!
Şövalyelere layık yataklar!
Taştaki Kılıç Açık Büfesi'nde Ziyafet!

“Büfe mi?..” dedi Angus, özlemle. “Ah bir de...”

“Angus!” diye azarladı Erica. “Kafanı Sör Lancelot’tan başka şeylere takma!”

Angus iç çekti. Hep birlikte yürümeye devam ettiler.

Sonunda Camelot’a ulaştılar. Rüzgârda salınan renkli sancakları görünce, Wiglaf gülümsedi. Ne kadar da çok insan vardı!

Doğruca Kral Arthur’un şatosuna gittiler.

Erica, şatonun kapısındaki tokmağı bütün gücüyle vurdu. Cılız bir genç hizmetkâr kapıyı açtı.

“Merhaba, uşak!” dedi Erica, cesur bir tavırla. “Kral Arthur ile biraz laflamak istiyoruz.”

Wiglaf gülümsedi. Erica gerçekten de kibirli bir prenses gibi davranıyordu; yani gerçekte olduğu gibi!

“Siz kim oluyorsunuz da kralla görüşmek istiyorsunuz?” diye sordu uşak.

“Biz eğitim döneminde olan şövalyeleriz. Sör Lancelot’u kurtarmaya geldik,” diye açıkladı Erica.

“Sizin gibileri çok gördük,” dedi uşak. “Yine de girin bakalım. Köpeğinizi de getirin. Bugün de şövalye ne kadar çok macera peşine düşmüş.

Kral Arthur sizi ağırlamaktan mutluluk duyacaktır; en azından can sıkıntısı geçer.”

Uşak onları ana salona götürdü. Wiglaf daha önce yuvarlak masadan söz edildiğini duymuştu. İşte şimdi karşısında duruyordu! Ama ünlü masanın etrafında sadece üç tane hırpani görünüşlü şövalye oturuyordu. Birinin kolu sargıya alınmıştı. İkincisinin kulağının üzerinde bandaj vardı. Sonuncusunun arkasındaki duvara bir çift koltuk değneği dayanmıştı. Hepsinin yanında başında taç olan beyaz sakallı bir adam oturuyordu. Bu Kral Arthur idi!

Uşak yerlere kadar eğildi. “Kral Arthur, efendim!” dedi. “Size eğitim dönemindeki üç şövalyeyi ve soylu canavarlarını tanıtmak isterim!”

Wiglaf, Erica ve Angus dizlerinin üzerine çöktüler.

Rufus yere yatıp başını eğdi.

“Efendim!” dedi Erica, ayağa kalkarken. “Sör Lancelot’u kurtarmak için yola çıktık.”

“Ah,” dedi Kral Arthur. “Sör Gareth, Sör Lancelot’u kurtarmayı denemişti.” Koltuk değnekleriyle oturan şövalyeyi işaret etti. “Öyle değil mi, Gareth?”

“Doğru, efendim,” diye cevap verdi Sör Gareth. “Sol bacağı mı o zaman kaybetmişim.”

Wiglaf zorlukla yutkundu.

“Sör Balyn de Sör Lancelot’u kurtarmaya çalışmıştı,” dedi Kral Arthur, ikinci şövalyeyi işaret ederek. Sonra şövalyeye doğru eğildi. “Öyle değil mi, Sör Balyn?” diye bağırdı.

“Haaa!” dedi şövalye.

“Sör Lancelot’u kurtarmaya çalışmıştınız, değil mi?” diye tekrarladı Kral Arthur.

“Nee? Dans ve ot göle maya mı çalmış?” diye sordu şövalye.

Kral Arthur şövalyenin başını tutup çevirerek sağlam kulağına konuştu: “Bir defasında Sör Lancelot’u kurtarmayı denemiştiniz, değil mi diyorum!”

“Doğru, efendim, doğru,” dedi Sör Balyn. “Sol kulağı mı o zaman kaybetmişim.”

Wiglafın kalbi korkudan deli gibi atmaya başladı.

“Sör Geoffrey,” dedi Kral Arthur, üçüncü şövalyeye. “Siz de Sör Lancelot’u kurtarmayı denemiştiniz, değil mi?”

Kolu sargıda olan şövalye başıyla onayladı. “Sol elimi o zaman kaybetmiştim, efendim,” dedi.

Wiglaf yine yutkundu. Sol elini ya da sol bacağına kaybetmeye niyeti yoktu; ya da sol herhangi bir şeyini!

Kral Arthur bir kaşını kaldırdı. “Siz üçünüz, Lance’ın peşinden gitmek istediğinizden *emin* misiniz?”

“Hayı!” diye haykırdı Angus, kendini tutamayarak.

“Evet, eminiz!” dedi Erica. “Yapacağımız son şey olsa bile, Sör Lancelot’u kurtaracağız!”

“Muhtemelen son şey olacak,” dedi Sör Gareth.

Diğer şövalyeler de başlarıyla onayladılar.

Wiglaf titremeye başladı. Korkudan ölüyordu!

“Bağışlayın, Majesteleri,” dedi sonunda. “Bu iş neden bu kadar tehlikeli ve zor?”

“Kız kardeşim, Morgana,” dedi Kral Arthur, omuz silkerek. “Bildiğinizi sandığım gibi Lance’ı lanetledi.”

“Biz ondan korkmuyoruz!” dedi Erica.

“Öyle mi?” Kral Arthur diğer kaşını da kaldırdı. “Şey, ben korkuyorum. Morgana çok *kötüdür*. Çocukluğumuzda büyülerini benim üzerimde deneyerek hayatımı cehenneme çevirmişti. Bir defasında ben küçükken bana gözlerimi kapamamı ve bir şeyin ortaya çıkacağını söylemişti. Ben de gözlerimi kapamıştım. Sonra Morgana, en sevdiğim oyuncak ayımı bir şalgama çevirmişti.” Kral başını iki yana salladı. “Morgana kendi kendine aptalca gülmüştü. ‘Anladın mı, Artie?’ deyip duruyordu, ‘Bir şey ortaya çıkacak! Al sana orada olmayan bir şalgam!’” Kral iç çekti. “Ondan sonra uyku saati bir daha asla eskisi gibi olamadı; sonuçta ayıma sarılmakla, şalgama sarılmak aynı şey değildi!”

“Peki ya Sör Lancelot!” diye sordu Erica. “Biri onu kurtarmalı!”

Kral, maceracılara inceleyen gözlerle baktı. “Morgana ile karşılaşmaya uygun gibi görünmüyorsunuz,” dedi. “Ama görünüş aldatıcı olabilir. O halde size iyi şanslar dilemekten başka bir şey

gelmez elimden. Percy!” Uşağına döndü. “Emi-
nim bu maceracılar açlıktan ölüyordur.”

“Evet, efendim!” dedi Angus, hevesle.

“Bak bakalım öğle yemeğinden hiç ördek kı-
zartması kalmış mı?” dedi Kral Arthur. “Onlara
biraz baharatlı elma ve kızarmış sosis de ver.”

“Teşekkür ederim, efendim!” diye bağırdı An-
gus, heyecandan yerinde duramayarak.

Percy, maceracıları ziyafet salonuna götürdü.
Mutfağın kapısında beklemelerini söyledi. Bir-
kaç dakika sonra geri döndüğünde, elinde üç
küçük torba vardı.

“Hiç yemek kalmamış,” dedi. “Ama aşçı yolda
yiyebilmeniz için size turta hazırladı. Alın baka-
lım.”

“Ne turtası bunlar?” diye sordu Angus, iştahla.

“Lümpen pudingi,” dedi Percy.

“HAAYYIIIRR!” diye bağırdı maceracılar, hep
bir ağızdan.

“Hep böyle mi teşekkür edersiniz?” diye sor-
du Percy, sert bir tavırla.

“Günlerdir pudingden başka bir şey yeme-
dik,” diye açıklamada bulundu Wiglaf.

“Ah, anlıyorum,” dedi Percy. Maceracılara acıyan gözlerle baktı. “Belki size başka şekilde yardım edebilirim. Size köpeğinizin izleyebilmesi için Sör Lancelot’a ait bir şey vereyim mi?”

“Ah, evet!” dedi Erica, neşeyle.

Uşak yine ortadan kayboldu. Az sonra geri döndüğünde Erica’ya kahverengi kadife bir kese verdi.

“İçinde ne var?” diye sordu Erica.

“Lance’ın en sevdiği eşyası,” dedi Percy. “İçinde gördüğü şeye hayranlık duyarak saatlerce ona bakardı. İyi şanslar!” diye ekledi ve aceleyle uzaklaştı.

“İpleri çöz, Wiglaf!” dedi erci. “Belki de bir şövalyelik kitabıdır!”

Wiglaf ipleri çözüp kesenin içine elini soktu. Son derece değerli olan eşyayı dışarı çıkarırken, üç maceracı da nefeslerini tutmuştu.

“Haa!” dedi Wiglaf. Elinde yuvarlak ve parlak bir şey vardı. “Bu da ne?”

“Ne olduğunu görmüyor musun?” dedi Erica, gözlerini devirerek. “Percy bize Sör Lancelot’un aynasını vermiş!”

Ormanın Derinliklerinde

Maceracılar, Camelot'tan ayrıldılar. Daha Kara Orman'dan geçerek, En Kara Orman'ın sınırlarına ulaştılar. Erica minimeşalesini yaktı. Angus, Rufus'un ipini sıkıca tuttu.

Wiglaf, Sör Lancelot'un aynasını köpeğin burnuna uzattı. "Kokla, Rufus!" dedi. "Bizi ona götür!"

Rufus aynayı koklayıp uludu. Burnunu yere dayayarak ilerlemeye başladı.

Wiglaf aynayı hemen çantasına tıktı. Sonra maceracılar, köpeğin peşinden En Kara Orman'a daldılar.

Rufus aniden durdu. Wiglaf yol üzerinde bir şövalye eldiveni gördü.

Erica eldiveni aldı. Metal bir ağdan yapılmıştı. Kol ağzına SL harfleri işlenmişti.

“SL! Bu ona ait olmalı!” diye haykırdı Erica. “Ah, Sör Lancelot, neredesiniz?”

Erica hiç cevap alamadı. Eldiveni üzgün bir şekilde çantasına koydu. Yola devam ettiler.

Çok geçmeden, Erica'nın minimeşalesinin ışığı yol kenarındaki bir tabelayı aydınlattı:

**BU ARAZİ BANA,
MORGANA LE FAY'E AİTTİR!
EVİNE DÖN!
İZİNSİZ GİRMEYİ DÜŞÜNME BİLE!**

“Olur,” dedi Angus. “Girmem.”

“Aptal tabelalar,” dedi Erica. Yola devam ettiler.

Çok geçmeden bir tabela daha gördüler:

**HÂLÂ BURADA MISIN?
ORMANIMDAN DEFOL!
HEMEN ŞİMDİ!**

“Gideliim!” diye sızlandı Angus.

“Bebek gibi davranma,” diye azarladı Erica.

Maceracılar yine yola devam ettiler.

Bir sonraki tabela: PİŞMAN OLACAKSIN!

“Bu tabelaların hiçbir anlamı yok!” dedi Erica. “Morgana sadece bizi korkutmaya çalışıyor.”

“Eh, başarılı da oldu!” dedi Angus. Olduğu yerde durarak ipi çekti. Rufus da durdu. “Oylama yapalım. Ben geri dönelim diyorum!”

“Wiglaf!” dedi Erica. “Sen ne diyorsun?”

Wiglaf da korkmuştu. Ama en büyük hayali bir kahraman olmak olduğundan, macerayı başarıyla sonuçlandırmak istiyordu. Ayrıca, bir neden daha vardı.

“Eğer ödül olmadan geri dönersek,” dedi Wiglaf. “Mordred bizi zindana atar.”

“Ama devam edersek,” dedi Angus. “Öleceğiz. Ben soğuk ve rutubetli ama hayatta olacağım bir zindanı tercih ederim. Teşekkür ederim.”

Rufus, Angus’un yanında oturuyordu. Aniden ayağa fırladı. Angus irkildi. İp elinden kurtuldu. Rufus hızla koşmaya başladı.

“Yine mi!” diye sızlandı Angus. Sonra köpeğin arkasından koştu.

Erica ile Wiglaf da koşular. Sonunda Rufus’u meşalelerden oluşmuş bir dairenin ortasında dururken buldular. Meşalelerin her birinde tuhaf bir mavi alev yanıyordu.

“Burada büyü var,” diye fısıldadı Erica. “Köpek mavi ışık çemberinin ötesine geçmeye korkuyor.”

Wiglaf başını kaldırdı. Dev bir yarasanın üzerine doğru süzüldüğünü gördü.

“Aaay!” diye bağırdı ve başını eğerek iki elinin arasına aldı.

Yarasa, maceracıların üzerine bir pike yaptıktan sonra havada asılı kalarak kanatlarını çırttı. “Geri dönün!” diye bağırdı. “Özel parti! Davetli değilsiniz! Geri dönün!”

“Doğru!” dedi Angus, başıyla onaylayarak. “Geri dönelim!”

Kanatlar durdu. Wiglaf başını kaldırıp yukarı bakmaya korkuyordu. Yarasa tam tepelerindeki bir ağaç dalına asılmış, kanatlarını pelerin gibi etrafına sarmıştı. Dik dik Wiglaf’a bakıyordu.

“Başparmağındaki ne?” diye sordu yarasa.

“Şey, küçük bir siğil, efendim,” dedi Wiglaf. Sonra eline baktı. “Ah, yüzüğü mü kastediyorsunuz?”

“Evet,” dedi yarasa. “Ver onu bana!”

Wiglaf yüzüğü çekiştirip durdu ama yüzük parmağından çıkmadı.

“Üzgünüm, efendim,” dedi. “Sıkışmış.”

“Nereden buldun onu?” diye sordu yarasa.

“Bana bunu bir büyücü verdi,” diye cevap verdi Wiglaf.

“Zelnoc mu?” diye sordu yarasa.

“Şey, evet,” dedi Wiglaf. “Bana bu yüzüğü geri döneceğine dair bir güvence olarak verdi ve...” Birden aklına bir fikir geldi. “Yoksa siz...”

“Evet,” dedi yarasa. “Zelnoc’un büyükbabasıyım. Ben oyum. Bir zamanlar ben de büyücüydüm. İnanılmaz Zamster! Şimdi Morgana’nın gözcü yarasası oldum.” Derin bir iç çekti. “Partiye izinsiz girmek isteyenleri uzak tutmam gerek.”

“Geçmemize izin verir misiniz?” diye sordu Erica. “Buraya Sör Lancelot’u kurtarmaya geldik.”

“Şu âna kadar onu kimse kurtaramadı,” dedi yarasa. “Ama yürüyün, geçin bakalım. Siz de deneyin. Parti başlamak üzere. Morgana fazladan birkaç konuğu olduğunu fark etmez. Ayrıca, neler olacağını asla bilemezsiniz.”

Wiglaf bu sözlerden hoşlanmamıştı. Ama Erica mavi alevli meşalelerin arasından geçerken Wiglaf da onu takip etti.

“Yakalanmayın!” diye seslendi yarasa, arkalarından. “Eğer size yardım ettiğimi öğrenirse, Morgana kanatlarımı koparır!”

Maceracılar ormanda aceleyle ilerlediler. Sonunda uzaklarda bir ışık gözlerine ilişti. Durdular. Erica, Wiglaf'ın elini tuttu. Wiglaf da Angus'un elini tuttu. Angus, Rufus'un ipini sıkıca kavradı. Erica minimeşalesini söndürdü. Şimdi her taraf karanlığa gömülmüştü.

“İyilik kötülüğe karşı bir kez daha kazansın!” diye fısıldadı Angus, sesi titreyerek. Sonra hep birlikte uzaktaki ışığa doğru yürüdüler.

Sonunda Morgana'nın sarayı görüldü. Siyah taştan yapıldığı için karanlıkta zor görünüyordu. Girişi tek bir meşale aydınlatıyordu.

Maceracılar çalılarının arasına saklanıp gizlice etrafa bakındılar.

Wiglaf, düzinelerce küçük heykelle dolu bir bahçe gördü. Onun diğer tarafında, insanlar saray kapısının önünde kuyruğa girmişlerdi.

Şey, aslında bunlar *insan* değildi.

“Bu kostümlü balo, değil mi?” diye sordu Angus.

“Hiç sanmıyorum,” dedi Erica.

Wiglaf da hiç sanmıyordu. Sohbet eden iki cadı görüyordu. Devler, gnom’lar ve trol’ler, hep birden homurdanıyorlardı. Kuyruğun en sonunda, bir mezar soyguncusu vardı. Haline bakılırsa, işten çıkıp doğruca partiye gelmişti

Wiglaf omzunda bir el hissetti. Döndüğünde iki adamın kendisine baktığını gördü.

“Rahatsız ettiğimiz için özür dileriz,” dedi biri. “Çal-Sat Yiyecek Servisi’nden geliyoruz. Biraları nereye götürmemiz gerekiyor acaba, biliyor musunuz?” Ahşap fiçılarla dolu bir arabayı işaret etti.

Wiglaf da sarayı işaret etti.

“Hah! Meğerse tam karşımızda duruyormuş!” dedi ikinci adam. Işık çaldı. “Görünüşe bakılırsa, Morgana sıkı bir eğlence düzenlemiş.”

“Duyduğuma göre bu gece bir onur konuğu varmış,” dedi birinci adam.

“Kim?” diye sordu Erica.

Adam güldü. “Kim olacak? Sör Lancelot tabii ki!”

Parti Şanslı Başlıyor

Adamlar arabalarını mağaranın girişine doğru sürüklemeye başladılar.

“Çabuk!” diye fısıldadı Erica. “İçine atlayın! Arabaya saklanıp saraya girebiliriz!”

Maceracılar sırayla arabanın arkasına doluştular. En son Rufus bindi.

Adamlar hiçbir şey fark etmemişlerdi.

“Yol açın!” diye bağırdılar, parti davetlilerine. “Biralar geliyor!”

Davetliler arabanın geçmesi için yol açtılar. Çok geçmeden, Wiglaf sert bir ses duydu.

“Tam zamanında geldiniz, hizmetkârlar!” dedi ses.

Wiglaf arabanın dışına bir göz attı. Girişte büyük bir trol duruyordu. Üzerinde önü dantelli kırmızı bir elbise vardı. Koca kafasının üzerinde ince kırmızı saç telleri vardı. Şişko yüzünde sulu sarı gözleri dehşet saçıyordu. Konuştuğunda, ortaya çıkan köpekbalığının kiler gibi sivri dişleri ise, insanın kanını dondurmaya yetiyordu.

Wiglaf ürperdi.

Parti davetlileri, pelerinlerini duvarlardaki kancalara asıyorlardı. Wiglaf ve diğerleri arabadan inip gölgelerin arasına saklandılar.

Sarayın girişi demir bir kapıyla kapatılmıştı. Kapının üzerindeki tabelada BÜYÜ DETEKTÖRÜ yazıyordu. Davetliler kapıdan geçmek için sırayla ilerlerken, trol onları dikkatle izliyordu. Onun hemen arkasında, çivili kütükleriyle iki ogre duruyordu.

“İçeri nasıl gireceğiz?” diye fısıldadı Erica.

Wiglaf etrafı taradı. “Pelerin giyip şapka takarak gnom taklidi yapabiliriz.”

Angus gözlerini devirdi. Ama daha iyi bir fikri yoktu. Bunun üzerine, maceracılar sırayla vestiyere yaklaştılar. Her biri pelerin ve uzun bere

giydi. Angus, Rufus'un kafasına da bir bere geçirdi. Hepsi birlikte, adım adım kuyruğa yaklaştılar. Bir devin yanından geçerlerken, dev kükre-di: "Hey, siz bücür gnom'lar! Ben önce geldim!"

Wiglaf gülümsedi. Anlaşılan görünüşleri devi aldatmaya yetmişti. Trol de inanırsa, sorun kalmayacaktı.

Maceracılar, devin arkasında sıralarını korudular. Wiglaf derin bir nefes aldı. Gerçek bir gnom büyü detektöründen geçerken, Wiglaf heyecanla izledi.

"Sihirli asalara, sopalara ya da büyülü ıvır zıvıra izin yok," diye gürlledi trol. "Bayan le Fay, kendi evinde büyü gücünün sadece kendisinde olmasını istiyor."

Trol, gnom'un üzerini aradı.

"Hi-ha!" diye bağırdı gnom. "Gıdıklanıyorum!"

"Sessiz ol!" diye azarladı trol. "Yoksa Bayan le Fay'e söylerim. Gnom'ları bahçe süsüne çevirmekten çok hoşlandığımı biliyorsun."

Gnom hemen gülmeyi kesti. Sessizce kapıdan geçti. Hiçbir şey olmadı.

“Sen! Büyücü! Sıra sende,” diye bağırdı trol.
“Kıpırda!”

“İyi akşamlar,” dedi büyüçü, alçak sesle. “Büyülü bir şeyim yok. İnan bana.”

“Yürü!” diye bağırdı trol.

Büyücü detektörden geçerken, alarm her yanı titretircesine çalmaya başladı.

“Silkelen!” diye bağırdı trol. Büyücüyü ayak bileklerinden yakalayıp ters çevirip sertçe silkelledi. Büyücünün ceplerinden bir asa, bir kristal küre ve çok sayıda büyümlü eşya döküldü.

“Ben masumum!” diye ağladı büyüçü. “Biri bunları ceplerime yerleştirmiş!”

Trol büyüçüyü baş aşağı yere bıraktı. “Büyü yok dediysek yok demektir!”

“Büyü müyü,” diye homurdandı büyüçü. Elbisesini düzeltip olabildiğince saygın bir şekilde detektörden tekrar geçti. Bu kez alarm çalışmadı.

“Partiden sonra eşyalarını buradan alabilirsin,” dedi trol. “Sıradaki!”

Dev, kapıdan geçti.

Wiglaf'ın kalbi deli gibi atıyordu. Sırada onlar vardı. Erica'nın sorunsuzca büyü detektöründen geçişini izledi. Sonra Angus ve Rufus geçtiler ama neyse ki yine alarm çalmadı. Şimdi sıra ondaydı. Wiglaf derin bir nefes aldı ve büyü detektöründen geçti.

Ama adımını attığı anda alarm çılgın gibi çalmaya başladı!

Wiglaf olduğu yerde donup kaldı. Üzerinde büyü yoktu ki! Neden alarm harekete geçmişti? Ne yapmalıydı? Düşünebildiği tek şeyi yaptı: Olabildiğince hızlı bir şekilde koşmaya başladı!

“Morgana le Fay adına dur!” diye bağırdı trol.

Ama Wiglaf koridor boyunca koşmaya devam etti.

“Ogre, yerime bak!” diye bağırdı trol. “Şu yaramaz gnom'u yakalayacağım.”

Wiglaf bir köşeden döndü ve sırtını sıkıca duvara dayadı. Trol'ün onu görmeden geçip gitmesini umuyordu. Ama aniden sert ve güçlü eller Wiglaf'ın ayak bileklerini yakaladı. Wiglaf baş aşağı döndü ve havada sertçe silkelenmeye başladı.

“Aaayyy-aaaayyy!” diye bağırdı Wiglaf.

“Hımf! Hiçbir şey yok!” Trol, Wiglafı yere bırakırken şüpheli gözlerle baştan aşağı süzdü. “Hmm, anlıyorum.” Trol elini uzattı. “Yüzük, lütfen!”

Zelnoc’un yüzüğü! Büyülü müydü? Wiglaf yine yüzüğü çekiştirip durdu ama çıkaramadı.

“Sıkışmış,” dedi sonunda. “Bunu bana bir büyücü verdi. Büyülü olduğunu bilmiyordum.”

“Ah, tabii,” dedi trol. “Peki bu ne?” Trol eğildi ve yerde duran katlanmış bir parşömeni aldı. “Cebinden düşmüş olmalı.”

Trog’un karalamaları! Wiglaf onları tamamen unutmuştu.

Trol parşömenden başını kaldırıp Wiglaf’a baktı.

“Trog, böylesine küçük bir çocuk için güzel yazıyor,” dedi. “Ama yazdıkları bana pek mantıklı gelmedi.”

Wiglaf zorlukla yutkundu. Tahmin etmeliydi! “Siz Trog’un annesisiniz!” dedi heyecanla.

Trol başıyla onayladı. “Öyle. Bak ne demiş.” Boğazını temizledi ve okumaya başladı:

“Sevgili anneciğim,

Bu mektubu sana getiren kişi arkadaşım-
dır. Üzerindeki büyüü bozacak ve böylece
sen de eve dönüp yine bana keçi yahnisi ya-
pabileceksin. Mmmm, nasıl da özledim!

Oğlun, Troggy

Not: Mağara berbat durumda. Gel de te-
mizle!”

Trol kaşlarını çattı. “Büyü mü? Ne büyü?”

“Morgana’nın sizi kaçırabilmek için yaptığı
büyü,” dedi Wiglaf.

Trol güldü. “Morgana bana büyü filan yapma-
dı. Bir defasında mağarama geldi. Benim gibi bir
trol’ün işine yarayacağını söyledi. Şey, ben de
Trog’un, ‘Anne, şunu yap! Anne, bunu pişir!’ de-
mesinden bıkip usanmışım. Biraz tatile ihtiya-
cım vardı! Trog’un bir süre yalnız kalmasının
onun için de iyi olacağını düşündüm.” Trol
omuz silkti. “Morgana bana para vereceğini ve
yeni kıyafetler alacağını söyledi.” Trol elbisesini
göstermek için olduğu yerde bir kez döndü. “Bu
yüzden ben de onu izledim.”

“Anlıyorum,” dedi Wiglaf.

Trol başını iki yana salladı. “Ama evde işler yolunda değil sanırım,” dedi. “Yoksa Trog asla bir gnom’la arkadaş olmazdı.”

“Şey, aslında ben gnom değilim.” Wiglaf başındaki bereyi çıkardı.

“Bir insan! Mmmm!” Trol pullu dudaklarını yaladı. “İnsanları çok severim!”

“Lütfen! Beni yemeyin!” diye yalvardı Wiglaf. “Trog’la arkadaşız, unuttunuz mu?”

“Ah, pekâlâ.” Trol iç çekti. “Bana Trog’u ne kadar özlediğimi hatırlattın. Biliyor musun, düşündüm de, bu gece yola çıkarsam, sabaha evimde olabilirim.”

“Bağışlayın,” dedi Wiglaf. “Ama ben balo salonuna gitmek istiyorum. Arkadaşlarımla birlikte Sör Lancelot’u kurtarmaya çalışıyoruz da.”

Trol omuz silkti. “Size engel olmam. Ama Morgana’dan uzak durun,” diye uyardı. “Sizi yakalarsa ne yapacağını bilemem. Ama iyi bir şey olmayacağından eminim.”

Partideki Sürpriz

Wiglaf, gnom beresini tekrar başına geçirerek balo salonuna yöneldi. Morgana'nın partisi çoktan başlamıştı. Konuklar orada burada durmuş, kadehler dolusu bira içiyorlardı. Bolca peynirle kraker de vardı.

Balo salonunun ortasında, yüksek bir platform vardı. Wiglaf, platformun üzerinde duran şeyin siyah bir örtüyle örtülmüş büyük bir kuş kafesi olduğunu tahmin etti.

“Wiglaf!” diye seslendi Erica, Angus ve Rufus ile birlikte ona doğru koşarak. Wiglaf arkadaşlarını gördüğüne hiç bu kadar sevinmemişti.

Trol ile aralarında geçenleri onlara anlatırken bir gong sesi duyuldu. Salon aniden sessizleşti.

Platform bir kıvılcım yağmuruyla aydınlandı. Tekrar karardığında ise koyu renk saçlı, gümüş renkte tuvalet giymiş bir kadın ortaya çıktı: Morgana le Fay!

“Hoş geldiniz, dostlarım!” Morgana’nın soğuk gülümsemesi, Wiglaf’ın kanını dondurdu. “Bu gece dünyaca ünlü bir şövalyeyi takdim etmek için hepinizi buraya çağırdım.”

“Sör Lancelot!” diye bağırdı bir gnom.

Morgana, gnom’a öfkeyle baktı. “Sözümü kesmeye nasıl cesaret edersin!” diye bağırdı. Ellerini gnom’a doğru kaldırdı. “Şu andan itibaren nazik ve sessiz olacaksınız!” Böylece bir şarkı söylemeye başladı:

*“Gürültücü bir gnom beni çok sinirlendirir,
Bahçemde bir süs haline gelir!”*

Morgana’nın parmak uçlarından sarı renkte kıvılcımlar yayıldı. Wiglaf gnom’a baktı. Morgana onu taş a çevirmişti!

Morgana gülümsedi. “Bak, bak. Yeni bir bahçe süsü!” dedi. “Ogre’ler!”

Ogre'ler hemen oraya koşup gnom'un taştan heykelini balo salonundan dışarı taşıdılar.

"Sör Lancelot, dünyanın en cesur şövalyesidir," diye devam etti Morgana. Bu kez kimse ses çıkarmadı. "Ama bu şövalye artık bir..." Morgana soğuk bir tavırla gülümsedi. "Kendiniz görün."

Başının üzerindeki siyah bir kadife ipi çekti. Kafesin üzerindeki örtü yavaşça yükseldi. Kafesin içinde, uzun don giymiş bir adam, bir saman yığınının üzerinde oturuyordu. Wiglaf zorlukla yutkundü. Bu Sör Lancelot idi!

Şövalye, topuklarının üzerinde oturuyordu. Ellerini koltukaltlarına sokmuştu. Tuhaf bir şekilde gülümsüyordu. Gözlerinde donuk bir bakış vardı.

Erica hafifçe homurdandı. "Benim zavallı kahramanım!"

"Lance!" dedi Morgana.

Şövalye başını ona doğru eğdi.

"Seni kötü bir şekilde lanetledim," dedi Morgana, gülerek. "Konuklarımla biraz konuşsana!"

Sör Lancelot dirseklerini yukarı aşağı çırpma-ya başladı. Çenesini ileri doğru uzattı ve gıdıkladı. “*Gıt gıt gıt gıdaaak! Yumurtam sıcaaaaak!*”

“Hayır!” diye inledi Erica.

“Sör Lancelot’tan korkun!” diye bağırdı Morgana, alaycı bir tavırla. “Tavuk olduğunu sanan bu şövalyeden kaçın!”

Wiglaf da homurdandı. Morgana’nın şakasını şimdi anlamıştı. Düztaş kardeşlerin “aptal tavuk” ve “tüylerini kabartmak” sözleriyle ne demek istediklerini de şimdi anlıyordu. Morgana gerçekten de Sör Lancelot’u kötü bir şekilde lanetlemişti.

Morgana le Fay, Sör Lancelot’u kafesinden dışarı çıkardı. Konuklar korkulu gözlerle izliyorlardı. Zavallı şövalye, platformda yürürken dizlerini kırık tutuyordu. Durmadan gıdaklayıp dirseklerini çırpıyordu.

Konuklar sevinçle alkışladılar. “İşte bunu hak etmiştin!” diye bağırdı içlerinden biri.

Angus yüzünü buruşturdu. “Kötü kader!”

Rufus inledi.

Erica’nın yüzü öfkeyle kızardı.

“Ona birkaç numara da öğrettim,” dedi Morgana. Kafesin yanında duran yem torbasından birkaç mısır tanesi aldı. Yemleri Sör Lancelot’un başının üzerine tutup havada çevirdi. Sör Lancelot yemlere bakarak olduğu yerde döndü.

Konuklar daha da heyecanla alkışladılar.

“Haydi bakalım, şimdi tekrar kafesine!” dedi Morgana, kafesin içine birkaç mısır tanesi atarken. Sör Lancelot mısırların peşinden hemen kafese daldı. Morgana kapıyı kapadı ve yine soğuk bir tavırla gülümsedi. “Şimdi, ziyafet ve dans zamanı! Gelin ve Sör Lancelot’a yem atın. Eğlenebildiğiniz kadar eğlenin! Ben gidip sizi şaşırtmak istediğim başka bir büyü için hazırlık yapacağım. Birazdan dönerim!” Sonra olduğu yerde bir duman bırakarak gözden kayboldu.

O kaybolduktan sonra, iki ozan platforma geldiler ve şarkı söylemeye başladılar:

“Morgana’nın bir partisi var

Partisinde Lancelot’u var

‘Gıt gıt gıdaaak! Gıt gıt gıdaaak!’ diye bağırır

Morgana le Fay’in partisinde!”

“Ah, bir şeyler düşün, Wiglaf!” dedi Erica. “Sör Lancelot’u nasıl kurtarabiliriz?”

Wiglaf düşünüyordu. Ama zihni tamamen boşalmış gibiydi.

Az sonra bir grup sahneye çıktı.

“Soysuzlar!” diye haykırdı Angus, neşeyle. “Konserlerinden birine gitmeyi hep istemiştin!”

Soysuzlar, en ünlü şarkıları olan “Köylü Şehri”ni çaldılar. Konuklar dans etmeye başladılar.

Wiglaf, Sör Lancelot’a baktı. Kafesin iki yanında birer ogre duruyordu. Korkutucu görünüyorlardı ama fazla akıllı olmadıkları belliydi.

“Angus!” dedi Wiglaf. “Sence o ogre’leri kafesten uzaklaştırabilir misin?”

“Ben mi?” Angus korkuyla yutkundu. “Pekâlâ,” dedi sonunda. “Rufus’un yardımıyla, elimden geleni yaparım.”

Wiglaf başıyla onayladı. Sonra Erica’ya döndü. “Sör Lancelot’u kafesinden çıkarıp kapıya götürebilir misin?”

Erica başıyla onayladı. “Bir yolunu bulurum.”

Wiglaf yine başıyla onayladı. “Ben de davetlilerden kurtulacağım,” dedi. “Benimle kapıda

buluşun. Sör Lancelot'a aynasını orada göstereceğim. Kendisini görürse belki büyü bozulur. Ama bozulmazsa, en azından kaçmayı başarabiliriz.”

Wiglaf, Sör Lancelot'un aynasını çantasından çıkarıp gnom pelerininin altına yerleştirdi.

Erica sağ elini uzattı. Angus elini onunkinin üzerine koydu, Wiglaf da Angus'un elinin üzerine elini yerleştirdi. Rufus kendi patisini de gruba ekleyerek onları şaşırttı. “İyilik kötülüğe karşı bir kez daha kazansın!” diye fısıldadılar hep birlikte ve ayrıldılar.

Wiglaf, yüzünü gizlemek için gnom beresini aşağı kadar çekti. Doğruca mezar soyguncusuna gitti.

“Bağışlayın, efendim,” dedi, gnom sesini taklit etmeye çalışarak. “Bayan Morgana le Fay yeni büyüyle ilgili bir sorun yaşıyor. Patlayabileceğinden korkuy...”

Daha sözünü bitiremeden, mezar soyguncusu döndü ve arkasına bile bakmadan salonun kapısına doğru koşmaya başladı.

Biri gitti; şimdi geriye elli tane kaldı, diye düşündü Wiglaf. Bir deve doğru yaklaştı.

Bu arada, Angus platforma tırmanmıştı.

“Merhaba, ogre’ler,” dedi. “Bayan Morgana le Fay’in büyüsü için biraz ısırganotuna ihtiyacı var. En Kara Orman’a gidip onun için toplamanızı istiyor.”

“Şimdi mi?” diye sordu ogre’lerden biri.

“Evet, şimdi,” dedi Angus. “Sör Lancelot için endişelenmeyin. Kafesin başında sizin yerinize beklerim.”

“Teşekkürler,” dedi ogre’ler. Sonra sopalarını alıp salondan çıktılar.

Sıra Erica’daydı. Platforma koştu ve yem torbasından bir avuç mısır alarak cebine tıktı. Sonra kafesin kapısını açtı.

“Gelin, efendim,” dedi, kafesin kapısından dışarı birkaç mısır atarak. “Dışarı çıkın.”

Sör Lancelot neşeyle gıdıkladı. Mısırları tek tek yerken, her mısır tanesinin onu özgülüğüne biraz daha yaklaştırdığının farkında bile değildi. Erica, basamaklara mısır attı. Şövalyeyi basamaklardan dans pistine inmeye kandırdı. Onun-

la birlikte dans etmeye başladı. Dans ederken, bir yandan da mısır atmaya devam ediyordu. Bu arada her adımında salonun kapısına biraz daha yaklaşıyordu. Sör Lancelot onu takip ediyor, bir yandan da mısırları yiyordu.

Salonda kalan birkaç davetli, Erica'ya ve Lance'ya baktılar ama görebildikleri tek şey, Sör Lancelot ile eğlenen neşeli bir gnom oldu.

Wiglaf, salonun kapısına ulaşmıştı. Angus da hemen onun yanına geldi.

“Rufus’u bulamıyorum,” diye fısıldadı Angus.

“Ortaya çıkar,” dedi Wiglaf, gözlerini Sör Lancelot’tan ayırmadan.

Erica, Wiglaf’a yakın dans ediyordu. Sör Lancelot da hemen peşindeydi. Harekete geçme zamanı gelmişti! Wiglaf hemen pelerinin altındaki aynayı çıkarıp şövalyenin yüzüne doğru tuttu.

“Efendim!” diye bağırdı. “Siz tavuk değilsiniz! Siz soylu bir şövalyesiniz!”

Sör Lancelot aynaya baktı. Başını eğerek heyecanla gıdıklamaya başladı. “*Gıt gıt gıdaaaak! Gıt gıt gıdaaaak!*”

“İşe yarıyor mu?” diye sordu Erica. “Oluyor mu?”

Wiglaf cevap veremedi, bir ses duyuldu. “Çabuk buraya gel, köpek! Yoksa ciğerini söküp kızartırım!”

Soysuzlar çalmayı bıraktılar. Birkaç konuk salondan koşarak kaçtı.

Wiglaf sesin geldiği yöne döndü. Rufus, ağzında siyah kürklü bir ayakkabıyla onlara doğru koşuyordu.

Morgana da hemen arkasındaydı. Rufus’un ağzındaki ayakkabının eşi onun elindeydi.

“Of, lanet olsun!” diye sızlandı Angus, Rufus yanına gelirken. “Mahvolduk!” Köpek, Morgana’nın salya içindeki ayakkabısını Angus’un ayaklarının dibine bıraktı.

“Siz gnom’lar partime bir köpek getirmeye nasıl cüret edersiniz?..” diye bağırdı Morgana. “Bunlar en iyi ayakkabıları!” Sonra bakışlarını Sör Lancelot’a çevirdi. “Şövalyemi kafesinden kim çıkardı?” diye haykırdı. “Sizi aşağılık gnom’lar! Hepinizi taşa çevireceğim!” Elini kaldırdı.

“Bizi taşa çeviremezsin!” diye bağırdı Erica. Gnom beresini başından çekip çıkardı. “Biz insanız! Sör Lancelot’u kurtarmaya geldik!”

“Asla!” diye gürledi Morgana. “Üstelik bahçemi insan heykelleriyle süsleyemeyeceğimi de kim söylemiş?” Büyü sözlerini söylemeye başladı.

“Gürültücü çocuklar beni çok sinirlendirir!”

Morgana, elini Wiglaf’a doğru uzattı. Parmak uçlarından sarı kıvılcımlar saçıldı. Wiglaf taşa dönüşmek üzereydi!

Ayna! Ayna! Güzel Ayna!

Wiglaf, “HAAAYYIIIRRR!” diye bağırdı. Morgana’nın kıvılcımlarından korunmak için farkında olmadan Sör Lancelot’un aynasını havaya kaldırdı.

Morgana devam etti:

“Bahçemde süs...”

Wiglaf gözlerini sımsıkı kapadı. Bir bahçe süsü olmak istemiyordu.

“... haline gelir!”

Wiglaf kıvılcımların aynaya çarptığını hissetti.

Morgana'nın sesi aniden kesildi.

Her taraf sessizliğe gömüldü.

Wiglaf bekledi. Kulakları taşa mı dönüşmüştü? Bir gözünü açtı. Aynanın üzerinden baktı. Morgana'yı gördü. Kendisine yönelmiş olan işaretparmağında bir tuhafılık vardı; hareketsiz ve griydi. O anda neler olduğunu anladı. Morgana heykele dönüşmüştü!

"Aferin, Wiggi!" dedi Erica.

"Ama... nasıl?" Wiglaf ayağa kalkmaya çalıştı.

"Sör Lancelot'un aynası!" dedi Angus. "Kıvılcımları Morgana'ya geri gönderdi!"

Wiglaf hemen önünde, havada beliren kıvılcımları gördü. Morgana'nın büyü gücü hâlâ devam ediyor muydu? Geri çekildi.

"İşteee!" dedi Zelnoc, neşeyle, kollarını iki yana açarak. "Geri döneceğimi söylemiştim, Wiglaf. İşte buradayım. Vay canına! Morgana," diye ekledi. "Biraz gergin görünüyorsun, hayatım."

"Kendini taşa dönüştürdü," dedi Angus.

Zelnoc yürüdü ve parmaklarını Morgana'nın kolunun üzerinde tıklattı. "Ha! Öyle! Sanırım bu kumtaşı!"

"Gıt gıt gıddaaaak!"

“Görünüşe bakılırsa, Morgana tavuk büyü-
nü nihayet mükemmelleştirebilmiş,” dedi
Zelnoc. “Büyüyü bozayım mı?”

“Evet, lütfen,” dedi Erica.

Zelnoc büyücü cüppesinin kollarını sıvadı.
İki işaretparmağını da şövalyeye çevirdi ve aya-
ğını yere vurarak büyü-
lülü sözleri söylemeye baş-
ladı:

“Bum çika bum! Bum çika bum!

Bum çika-lika-çika! Bum! Bum! Bum!

Lip lip sah! Bum bum sah!

Tavuk dışarı! Tavuk dışarı!

Hah! Hah! Hah!”

Zelnoc zıpladı ve havada dönerek yere indi.

“Gıt gıt gıdaaaaak!”

“Hay sıçan!” dedi Zelnoc. “Tekrar deneyeyim.” Büyücü büyü-
lülü şarkısını tekrar söyledi ama Sör Lancelot yine gıdıklamaya devam etti.
Zelnoc alnındaki büyücü terini sildi.

“Ah haaa!” dedi sonunda. “Morgana, Lance’ı tavuğa dönüştürmemiş. Sadece tavuk olduğunu

sanmasını sağlamış. O zaman büyü tamamen farklı bir sınıfa girer.” Yine şarkı söylemeye başladı:

*“Morgana en büyük büyün
Lancelot tavuk olduğunu düşün’
Hemen geliyor panzehirin
Al Lance, işte şövalye beynin!”*

Büyücünün dudaklarından şövalye sözü dö-
küldüğü anda, Sör Lancelot ayağa fırladı ve elle-
ri koltukaltlarından çıktı. Ayağındaki uzun dona
şaşkınlıkla baktı. Kafası karışmış gibi görünü-
yordu.

“Sör Lancelot!” diye bağırdı Erica, önünde
eğilerek.

Ama Sör Lancelot kaşlarını çattı. “Kılıcım!”
diye bağırdı. “Zırhım! Şövalye eşyalarım ne ol-
du?”

Erica’nın yüzü aydınlandı. “İşte eldiveniniz,
efendim,” dedi gururla, eldiveni Sör Lancelot’a
uzatırken. “Bu da miğferiniz. Ejderha Avcıları
Okulu’ndan buraya kadar taşıdım.”

Sör Lancelot daha da şaşkın görünüyordu.

“İşte bu da aynanız, efendim,” dedi Wiglaf.

Sör Lancelot bir süre aynaya baktı. “Berbat görünüyorum,” dedi sonunda. “Korkunç bir savaştan çıkmış olmalıyım. Çok sayıda kötü düşmanı öldürdüğüm şüphesiz.” Aynaya tekrar bakarak kendi yüzünü inceledi. “Şimdi neredeyim?”

“Morgana le Fay’ın sarayında,” diye cevap verdi Erica. “Korkunç bir lanet..”

“Size, küçük ve savunmasız çocuklara lanet, ha?” dedi Sör Lancelot.

“Şey, tam olarak değil, efendim,” dedi Erica.

“Bana teşekkür etmene gerek yok çocuğum,” dedi Sör Lancelot.

“Teşekkür etmek mi?” dedi Erica.

“Bir şey değil,” dedi Sör Lancelot. “Çaresizlere yardım etmek görevimdir.”

“Ama, efendim...” diye başladı Erica.

“Ah, eğer çok istiyorsan, teşekkür edebilirsin pekâlâ,” dedi Sör Lancelot. “Bana menekşeler yağdırabilirsin. Ya da önümde eğilebilirsin. Ama unutma, ben sizler gibi çaresiz yaratıkları koru-

mak ve kurtarmak için yaşıyorum.” Şövalye, miğferini başına geçirdi. “Bana bir zırh, bir kılıç, bir kalkan ve bir at verecek iyi ve cömert birini bulmalıyım,” dedi. Aynasını kolunun altına sıkıştırarak şövalye eşyalarını bulmak için uzaklaştı.

Zelnoc güldü. “Lance’dan teşekkür beklememek gerek,” dedi. “Artık yüzüğümü geri alacağım, Waglaf,” diye ekledi. Yeşil taşlı yüzüğe işaret etti. Yüzük, Wiglaf’ın başparmağından çıktı, havada süzülerek büyücünün küçük parmağına sarıldı.

“Sormayı unuttum efendim,” dedi Wiglaf. “Bu yüzüğün büyü güçleri var mı?”

“Sadece bir tane,” dedi Zelnoc. “Lümpen pudingini istediğiniz herhangi bir yemeğe dönüştürür.”

Angus homurdandı. “Bunu şimdi mi söylüyorsunuz?”

“Zelnoc, efendim!” dedi Erica. “Morgana sonsuza dek taş olarak mı kalacak?”

“Sonsuzluk uzun bir zamandır,” dedi büyücü.

“Öyle, değil mi?” dedi Trog’un annesi, balo salonuna girerken. Elinde bir bavul vardı. “Ev-

den o kadar süredir uzak kalmışım gibi geliyor. Trog'uma geri dönüyorum.” Wiglaf'a bakarak gülümsedi. “Görünüşe bakılırsa Morgana'nın canına okumuşsunuz. Dışarı çıkarken onu da bahçeye bırakayım.” Trol, Morgana'nın heykeli ni omzuna attı. “Biraz kilo almışsın, cadı,” dedi ve Morgana'yı balo salonundan çıkardı.

O gittiğinde, Zelnoc yüksek sesle ıslık çaldı.

Rufus, Morgana'nın ayakkabısından arta kalanları ağzından bıraktı. Yavaşça büyücüye doğru yürüdü.

“Pekâlâ, kuçu,” dedi Zelnoc. “Geldiğin yere dönmeye hazır mısın?”

“Ne?” dedi Wiglaf. “Yani köpeği bize siz mi göndermiştiniz?”

“Kim gönderdi sanıyordun? Noel Baba mı?” Zelnoc gözlerini devirdi. “Size yardım edeceğimi söylemişim, değil mi? Pekâlâ, kuçu. Haydi gidelim.”

Büyücü, cüppesinin kol ağzından bir asa çıkararak Rufus'un başının üzerinde çevirmeye başladı.

“Durun!” dedi Erica. “Onu nereye gönderiyorsunuz?”

“Kuzenim Zerber’e,” dedi Zelnoc. “Düzinelerce av köpeği var. Ay ışığında ulumalarını dinlemeyi seviyor.”

“Ama bu köpek uzun süredir bizimle birlikte, efendim,” dedi Erica. “Angus’un onunla kalmak isteyeceğini biliyorum.”

Angus başını iki yana salladı. “Annemin alerjisi var. Köpek almama asla izin vermezler.”

“O halde Wiglaf,” dedi Erica.

“Ben de Papatya ile ilgilenmek zorundayım,” dedi Wiglaf.

“Zerber köpeği geri almaktan mutluluk duyuyor,” dedi Zelnoc. Asayı tekrar kaldırdı.

“Durun!” diye bağırdı Erica.

Rufus sevinçle kuyruğunu salladı.

“Köpekleri sevdiğimi söyleyemem,” dedi Erica.

Rufus, Erica’ya yaklaştı. Kuyruğunu sallamaya devam ediyordu.

Erica iç çekti. “Ama belki...”

Daha sözünü bitiremeden, Rufus onun üzerine atlayarak yüzünü yalamaya başladı.

Erica bu kez onu itmedi. Bunun yerine kollarını köpeğin boynuna sardı. “Ah, pekâlâ. Ama bundan sonra ayakkabı çiğnemek yok,” diye uyardı. “En azından *benimkileri.*”

“O halde köpek senin,” dedi Zelnoc. “Zerber’in bir sürü köpeği var zaten, onu özleyeceğini sanmam. Pekâlâ. Burada işim bitti artık. Hoşça kal, Wiplag!”

“Neredeyse unuttuyordum,” dedi Wiglaf. “Buraya gelirken, büyükbabanıza rastladık.”

Zelnoc olduğu yerde döndü. “O yaşlı yarasa ya mı?”

“Evet, efendim,” dedi Wiglaf. “Dışarıdaydı.”

Zelnoc gülümsedi. “Bugün güçlerim yerinde,” dedi. “Eminim onu büyüden kurtarabilirim.” Aceleyle balo salonundan çıktı.

Balo salonunun pencerelerinden süzülen ışık, yeni bir günün başlangıcını işaret ediyordu. Üç maceracı ve Rufus, saraydan dışarı çıktılar.

Wiglaf, bahçede sadece Morgana’nın heykeli ni gördü. Morgana taşa dönüştüğünde, gnom’lar büyüden kurtulmuş olmalıydılar.

Çok geçmeden, maceracılar mavi alevli meşalelerden oluşan çembere ulaştılar. Bir ağacın üzerinde, keyifsiz bir büyücü oturuyordu. Yanında da büyük bir fare duruyordu.

“Üzgün olduğumu söyledim,” diye mırıldandı Zelnoc.

“En azından daha önce uçabiliyordum!” diye azarladı fare. “Şu halime bak! İnsanlar veba salgınının benden kaynaklandığını sanacaklar! Seni Büyücüler Odası’na şikâyet edeceğim, Zelnoc! Bir daha bu ormanda asla büyü yapamayacaksın!”

Zelnoc başını kaldırdığında maceracıları gördü. El salladı. “Hoşça kal, Woglump!” diye seslendi. “Burada başım dertte. Ama endişelenme. Bir şeyler yaparım. Her zamanki gibi.”

“Hoşçakalın, Zelnoc!” diye seslendi Wiglaf. “Yardıminız için teşekkürler!”

O sırada pırıltılı zırhı içinde bir şövalye, siyah küheylanının üzerinde onlara yaklaştı. Miğferinin siperliğini kaldırdı.

“Bu Sör Lancelot!” dedi Erica, heyecanla.

“Camelot’a gidiyorum,” dedi şövalye. “Yolculuğunuz iyi geçsin, çaresizler!”

“Ama biz...” diye başladı Erica.

“Uzağa mı gidiyorsunuz?” dedi Sör Lancelot. “Bu iyi bir şey. Çünkü bu En Kara Orman’ın her yerinde tehlike kol gezer. Dikkatli olun! Ben iyiler adına savaşmaya gidiyorum. Kötülere karşı! Bana şans dileyin!”

“İyi şanslar,” dedi Erica, isteksizce. Hızla uzaklaşan zırhlı şövalyenin arkasından baktı.

“Maceramız başarılı oldu,” dedi Angus. Elllerinde bir yığın ısırganotu taşıyan iki tane ogre yanlarından geçip gitti. “İyilik kötülüğe karşı bir kez daha kazandı.”

“Evet, şövalyemizi kurtardık.” Erica iç çekti.

“Sör Lancelot’un *gerçekte* neler olduğunu bilmesini isterdin, değil mi?” diye sordu Wiglaf.

Erica başıyla onayladı.

“Seni suçlayamam,” dedi Wiglaf. “Ama bir de şöyle düşün; bir tavuk olarak kafeste tutulup beslendiğini bilseydi ne kadar mutsuz olurdu.”

“Haklısın, Wiggi,” dedi Erica. “Ama onu kurtardığımız için kabul görmememiz çok kötü.”

“Ejderha Avcıları Okulu’na döndüğümüzde daha da kötü olacak,” dedi Angus. “Ona hiçbir

ödül götürmediğimizi öğrendiğinde, Mordred canımıza okuyacak.”

“Karamsar olmayın,” dedi Wiglaf. “Belki yolda başımıza başka şeyler de gelir. Ejderha Avcıları Okulu’na varmadan önce başka maceralar da yaşayabiliriz.”

“Evet!” dedi Angus, heyecanla. “Dönüş yolculuğumuzda başımıza neler geleceğini kim bilebilir?”

Rufus başını kaldırıp uludu. Heyecanla yeri koklamaya başladı.

“İşte yine başlıyoruz, Ruf!” dedi Erica. Hepsi birlikte Rufus’un arkasından koşmaya başladılar.

“Kokla, Rufus!” diye bağırdı Wiglaf. Köpeğin onları başka bir maceraya sürüklediğine şüphe yoktu.

Ejderha Avcıları Okulu
Yıllığı

Kurucular

Felsefemiz

Sör Herbert ile Sör Ichabod, Ejderha Avcıları Okulu'nu kurarken bugün bile hâlâ geçerli olan basit bir ilkedен yola çıktılar: Ne kadar güçsüz, ödleк, tembel, düztaban, kokuşuk veya isteksiz olursa olsun, her çocuk altın peşinde bir ejderha avcısına dönüşebilir. Ejderha Avcıları Okulu'nda geçen dört yıldan sonra delikanlılar hem aileleri hem de seçkin okulumuz için bir zenginlik kaynağı olabilirler.

(* **) (***)

* Ejderha Avcıları Okulu'nun kesinlikle kâr amaçlı bir kuruluş olduğunu hatırlatırız.

** Ejderha Avcıları Okulu, ejderha avcılarınca ele geçirilen altınların bir bölümüne el koyma hakkını saklı tutar.

*** Bu altınların ne kadarının öğrencimizin ailesine verileceğine değerli müdürümüz Mordred karar vermektedir. Her durumda bu miktar altınların 1/500'ünden az, 1/499'undan da çok olmayacaktır.

Okul Müdürü

Muhteşem Mordred

Mordred, Ejderha Pataklayıcıları Yüksekokulu'ndan ikincilikle mezun oldu. Öteki öğrenci Lionel Flyzwattar Ejderha Şişleme Hazırlık Okulu'nun müdürü olmuştu. Mordred uzun yıllar Ejderha Tokatlayıcıları Alternatif Okulu'nda yarı zamanlı okutman olarak çalışırken çamur güreşi konusunda

yakından ilgilenme şansı buldu. Flyzwattar'ın eğitim işinden çok para kazandığını görünce 974 yılında Ejderha Avcıları Okulu'nu kurdu ve halen müdürlüğünü yapıyor.

Lakabı: Uyuz Mordred

Hayali: Kucak dolusu altın

Gerçek: Henüz tek bir altın görmüştüğü yok

Sırrı: "Taşfırın Erkeği Mordie" takma adıyla çamur güreşi yaptı

Gelecekle ilgili planları: Zengin olur olmaz emekli olup Bahamalar'a gidecek.

Yönetim Kurulu Üyesi

Leydi Lobelia

Lobelia Müthiş Mordred'in kız kardeşidir ve Eğer-Bu-Yazıyı-Okuyabiliyorsan-Moda-Tasarımcısı-Olabilirsin Okulu'ndan mezun olmuştur. Lobelia Husky Kralı Felix ve Rüküş Eric'in moda danışmanlığını da yapmıştır. 979'da Lobelia yaşayan en kıdemli şövalye olan Sör Jeffrey Yarakabuğukaldıran ile evlenmişti. Leydi unvanını da o zaman kazanmıştı, fakat (ne yazık ki!) kendisine kalan çok az miktarda serveti tek bir kere yapmış olduğu alışverişte harcaayıp bitirmişti. Leydi Lobelia Ejderha Avcıları Okulu'na yaptığı sık ziyaretlerinde haykırdığı, "Ortaçağ'da yaşıyorum diye orta yaşlı görünmek zorunda mıyım yani!" sözüyle bilinir.

Lakabı: Leydi Lo Lo

Hayali: Modaya korkunç uygun giyinmek

Gerçek: Korkunç!

En iyi sakladığı sır: Karanlık Çağ'daki İndirime Girmiş Ucuzcu Mağazalar

Gelecekle ilgili planları: Çocuklara yeni üniforma: El örgüsü taytlar ve dantelli tunikler

Öğretmenler

Sör Mort du Mort

Ejderha Avcıları Okulu'nun Başlangıç, Orta ve Usta sınıflarının sevilen öğretmenidir. Bir zamanlar müthiş bir ejderha zurgalayıcısı olduğu söylenir durur. (Ne demek olduğunu bilmiyoruz, ama ürkütücü bir şey olduğu anlaşılıyor.) En son çarpışması ejderhaların en korkuncu olan Şövalye Ufalayıcısı ile olmuş. Ne yazık ki, daha ilk anda

kafasına aldığı sert bir darbe nedeniyle birazcık kafayı yemiştir.

Lakabı: Kaçık

Hayali: En müthiş ejderha avcısı olmak

Gerçek: Hayaliyle alakası yok

Sırrı: Hatırlamıyor

Gelecekle ilgili planları: Biraz kestirmek

Koç Wendell Plungett

Plungett Ejdarha Avcıları Okulu'nda Beden Eğitimi Bölümü'ne katılmadan önce yıllarını Kara Orman'da macera aramakla geçirmiş, sonunda ormanı terk edip ejderha avcılığı günlerini geride bırakmıştır. Koç Plungett, Hiçbiryer Bataklığı'nın kuzeyindeki en bulunmayan en adaleli erkekti. "Kalas gibiyimdir!" dediği biliniyor. Ejdarha Avcıları

Okulu'nda çeşitli şapkalar ve miğferler giyer. Beden Eğitimi öğretmenliğinin dışında, şişleme antrenörlüğü, dans öğretmenliği ve özel müfettişlik gibi görevleri vardır. Genç bir kızla tanışmak ve mum ışığında yemek yemek için can atmaktadır.

Lakabı: Koç

Hayali: Taş gibi sert olmak

Gerçek: Fufu adlı peluş oyuncak ejderhasıyla uyur

En iyi sakladığı sır: Saçını şöyle bir çekin de görün

Gelecekle ilgili planları: Aşkını bulmak

Birader Dave

Ejderha Avcıları Okulu'nun kütüphanecisidir. Ejderha Avcıları Okulu'na nasıl gelmiştir?.. Ailesi birkaç nesildir şekerlik yapan Dave'in sattığı şekerler Başparmak Köyü'nün üç çocuğunu dişsiz bırakınca duyduğu vicdan azabı nedeniyle kendini borçlu hissetmiş

ve insanlığa başarılması çok güç bir iyilik yapmaya karar vermiştir. Bunun için de okumanın yazmanın bir zaman kaybı olduğuna inanasıyla ünlü Ejderha Avcıları Okulu'na kütüphaneci olmaya ve öğrencileri bunun aksine ikna etmeye kendini adanmıştır.

Lakabı: Birader

Hayali: Kütüphanede kitap okuyan çocuklar

Gerçek: Kütüphanede uyuyan çocuklar

Sırrı: Cliff'in ders notlarından yararlanıyor

Gelecekle ilgili planları: Şeker kağıtlarına mâniler yazmak

Profesör Prissius Pluck

Profesör Pluck, Turşucu Hürşit Özel Okulu'ndan mezun oldu ve Fen Bilimleri Profesörü olmak için Ejderha Avcıları Okulu'na geldi. Uzmanlık alanı Çoktan Seçmeli Testler. Profesör Pluck'ın öğrencileri:

- a) Profesör Pluck'ın ne kadar çok tükürük saçabildiğine hayret ediyorlar,
- b) Ön sıralara oturmamaya dikkat ediyorlar,
- c) Okul müdürü Mordred'e kendilerini başka sınıfa alması için yalvarıyorlar,
- d) Yukardakilerin hepsi.

Lakabı: Bay Salyalı Surat

Hayali: P'leri doğru bir şekilde telaffuz etmek

Gerçek: Saçılan tükürükler

En iyi sakladığı sır: Hiç tükürük köftesi yemedi

Gelecek için planları: Yarık dudakları iyileştirme üzerinde çalışma

Memurlar

Tava

Tava'nın nasıl Ejderha Avcıları Okulu'nda aşçıbaşı olduğunu kimse bilmiyor. Kimilerine göre Mordred bu harap şatoyu satın aldığı anda o zaten mutfaktaymış ve orada kalmış. Kimilerine göreyse bulaşıkları çok çabuk yıkadığı için Leydi Lobelia onu bu işe almış. Kimilerine göre ise okulla ilgili öyle karanlık sirlara sahipmiş ki onu işten atamıyorlarmış. Ama şimdiye kadar onun iyi bir aşçı olduğu için bu işi yaptığını söyleyen tek bir kimse bile çıkmamış.

Lakabı: Adı Tava olan birine nasıl bir takma ad takılabilir ki?

Hayali: Temiz bir mutfak

Gerçek: Temiz bir mutfak hayaldir

Sırrı: Ara sıra şato hendeğinde köpük banyosu yapıyor

Gelecekle ilgili planları: Aşçılık okuluna yazıldı

Yorick

Yorick, Ejderha Avcıları Okulu'nda İzci Başkanı. Mas-karalıktaki becerisini Şen Şarkıcılar ve Çıtır Dansçı-lar'la birlikte geçirdiği yıl-lardan edinen Yorick, *Kül-kedis*'ndeki Cam Terlik rolüyle de ödül kazanmıştı.

Üç Ayı masalındaki anne ayı rolünü alamayınca kendisine yeni bir yol çizmeye karar verdi.

Mordred'in onu gördüğü gece Ayılar Yolu'nda ayı kı-lığına dolaşıyormuş. Kılık değiştirmedeki ustalığını fark ettiği için de onu hemen İzci Başkanı yapmıştı.

Lakabı: Bu da Kim?

Hayali: Kılık değiştirme ustası olmak

Gerçek: Mordred'in ayak işlerinin ustası

En iyi sakladığı sır: Kral Ken gibi giyinmekten hoş-lanıyor

Gelecek için planları: Tavşan kıyafetini yitirmek

Öğrenciler

Pinwick'li Wiglaf

Yeni öğrencimiz Wiglaf, yanında Başparmak Köyü'nün bile metropol kadar büyük kaldığı küçücük bir köy olan Pinwick yakınlarında bir izbelikten gelmiştir. On üç çocuklu bir evde büyüdüğü için de okuldaki yatakhane hayatına hemen uyum sağlamakta zorlanmamıştır. Ancak Koç Plungett'in peruğunu şişlediği için de okula iyi bir baş-

langıç yaptığı söylenemez. Çok işin var Wiglaf! Seninle çok eğleneceğiz.

Hayali: Kahraman bir ejderha avcısı olmak

Gerçek: Cebinde hâlâ bebekliğinden kalma bez parçası taşıyor

Ders dışı faaliyetleri: Hayvan Dostları Kulübü Başkanı, Yılanbalığı Yemekten Bıkanlar Kulübü Başkanı, Tava'nın Kurulama Ekibi Havlu Serme Görevlisi, Domuz Sevenler Kulübü Kurucusu

En sevdiği yer: Kütüphane

En sık söylediği söz: *Erhaba-may, Patya-paday!*

Gelecekle ilgili planları: Altın bulmak

İntikamcı Angus

Mordred ile Leydi Lobelia'nın yeğeni olan Angus ortalıkta, ya, "Ben sizlerden biriyim!" ya da, "Dayıma söylerim ha!" diyerek yürür. Bu 1. Sınıf öğrencisinden güçlü bir ejderha avcısı olabilecek midir? Yoksa günün birinde Tava'nın yerine mutfakçı mı terfi edecektir? Bizce ikincisi. Haydi Angus, boşuna uğraşma!

Hayali: Ejderha Avcıları Okulu'ndaki yemeklerde daha çok çeşit

Gerçek: Yılanbalığı, yılanbalığı, yılanbalığı!

Ders dışı faaliyetler: Ejderha Avcıları Okulu Mutfak Kulübü'nün Başkanı, Dişlek Dürümcü'nün Yeri'ni ziyaret. Satış temsilciliği

En sevdiği konu: Öğlen yemeği

En sık söylediği: "Karnım hâlâ aç!"

Gelecekle ilgili planları: "Ejderha Pişirmenin 101 Yolu" kitabını yazmak

Eric von Royale

Eric çok uzak bir yerden gelmiş. (Yani kayıt formuna öyle yazmış.) Bu 1. Sınıf öğrencisinin durumu biraz tuhaf. Kendisi normal ve ortalama biri olduğunu söyleyip duruyor ancak o zaman o yatağındaki ipek yatak örtüsü ne peki? Ailesi gerçekten de Sör Lancelot'un yakın dostları mı? Gerçekten de Tava ona Temiz Ta-

baklar Kulübü'nü kurması için rüşvet verdi mi? Hem Allah aşkına, bu çocuğun sağ kolu sınıfta sürekli parmak kaldırmaktan ağrııyor mu?

Hayali: Yiğit bir ejderha avcısı olmak

Gerçek: Sadece öğretmenlerin maskotu

Ders dışı faaliyetleri: Sör Lancelot Fan Kulübü, Zırhı Parlatma Kulübü, Ayın Ejderha Avcısı Kulübü, Ejderha Avcıları Okulu Amigolar Takımı Kurucusu ve Bestecisi.

En sevdiği konu: Hepsi!!!

En sık söylediği söz: "Avcıların en müthiş olanı ben..."

Gelecekle ilgili planları: Ejderha Avcıları Okulu'nu devir almak

Cesur Baldrick

Baldrick için bu önemli bir yıl. Baldrick Ejderha Avcıları Okulu'ndaki 1. Sınıfın genç delikanlısı olarak onuncu yılını kutluyor. Daha gidecek çok yolun var, Baldrick! Yeni öğrencilerden herhangi biriniz iplerle ilgili ne bilmek istiyorsanız, doğru kişi Baldrick'tir. Kafetaryanın yılbaşlığını ne zaman kesinlikle yemeniz gerektiğini, Profesör Pluck'ın sınıfında nereye oturmanın daha yararlı olduğunu ve derse geç kaldığınızda müdüre nasıl bir mazeret bulacağınızı size o söyleyebilir. Yeter ki ona herhangi bir sınav sorusunun cevabını sormayın.

Hayali: Dünyayı dolaşmak

Gerçek: Devamlı akan burun

Ders dışı faaliyetler: Ejderha avcılığı egzersizleri

En az ilerleme kaydeden kişi ödülü sahibi

En sevdiği konu: "Soruyu tekrar eder misiniz?"

En sık söylediği: "Ev ödevimi ejderha yedi!"

Gelecekle ilgili planları: Ejderha Şişleme Hazırlık Okulu'na geçmek

Reklamlar

KRAL ARTHUR'UN SAVAŞ ZIRHLARI MAĞAZASI

Tam tepesine ineceğiniz anda tangur tungur edip ejderhayı uyandıran zırhlardan usandınız mı? Hemen Kral Arthur'un Savaş Zırhları Mağazası'na gelip sessiz ve hafif zırhları görün. Unutmayın, Kral Arthur'un Zırhları en iyisidir!

YANDIM ANAM RAPTİYELERİ

İşkence yöntemleri değişebilir, ama raptiyeler kalıcıdır. Yandım Anam Raptiyeleri en ağız sıkı şövalyeleri bile geveze bir papağana çevirir.

Yandım Anam Raptiyeleri: Benzerlerinden biraz daha iyi!

KAÇIK JACK'İN GARAJI

Avcılar Yolu'nda. Başparmak Köyü'ne yakın garaj. Uygun aylık fiyatlar.

İsterseniz arabanızı bırakın. Bekçi falan yoktur ve çizik, oyuk, yamuk, kayıp tekerlek ve benzeri saldırılardan dolayı sorumluluk kabul edilmez.

Kaçık Jack'in elinde koca bir baltayla bir arabayı parçaladığı yalnızca bir söylentidir.

DİŞLEK DÜRÜMCÜNÜN YERİ

Yılanbalığı yemekten bıktınız mı? Bir de Dişlek Dürümcünün Yeri'ni deneyin. Ucuz değiliz ama yılanbalığı servisimiz yok.